

xxxviii, 148. Dulcedinem nominis Dei soli morant, qui gustarant, viii, 481. Hortatio ad gustandum dulcedinem Dei, xxvii, 188. Dulcedo Dei absconditur timentibus, revelatur sperantibus, xix, 228, 233. Dulcedinem amoris abscondit Deus in quibus utilis est timor, vii, 386, 387. Dulcedo hujus vite est muscipula, qua incauti capiuntur, xii, 72. Dulcis est iniquitas, sed dulcor Deus, xii, 480. Quamvis blanditur iniquitas et dulcis est voluptas, amara est veritas, xxv, 294. Dulcis si sunt in seculo, cum amaritudine digeruntur, viii, 481.

Dulcioribus tribunus et notarius, xxxiii, 185; xxxviii, 218; xli, 363, 369. In Africa legum imperialium executor adversus Donatistas, xxi, 148, 565. Institui ab Augustino cupit qui cum Donatistis se gerat; *ibid.* 146. Primum edicto eos apud Thamugadam admonet, *ibid.* 148. Hoc edictum altero explicat, *ibid.* Scribit ad Gaudentium Donatistarum episcopum Thamugadensem, xxi, 365. Haereticos enim tractat quam decebat hereticum, xli, 481.

EBRIOSUS hereticus, xxvii, 320.
EBRIOSUS sancta, xx, 174. Ejus effectus, viii, 51, 503; xi, 131. Ebrietas mentis sobria, et laudabilis, xxvi, 188, 189. Ebrietas spiritalis, xvii, 371. Ebrui Martires ad passionem ducebantur, vii, 57; ix, 302.
EBRIETAS peccatum, xxxviii, 345. Ebrietas peccatum consuetudine vilium, et contentum, xvii, 317, 318. Ebriositas non solum sine horrore nominare, sed et cum hilaritate predicare populi jam conseruerunt, xxxi, 339. Ebrui nihil insanant, xi, 182. Ebrietas et male consuetudinis pugna, xix, 269, 270. Ebrietas covenia, xx, 174. Lex aeterna eum condemnat, xxix, 43. Ebrietas frequens tempore Augustini, xxxix, 211. etiam inter ministros Christi, *ibid.* 209. Ebrietas in hono-

148. Rescripta Gaudentii Augustino mittit refulcenda, *ibid.* 569.

EBRODENSIS numerus pro universitate ponitur, xv, 75. Duodenarius numerus perfectus est, ix, 95, 96. Duodenarius numerus consecratus, xv, 320. Duodenarii numeri Apostolorum sacramentum magnum, x, 231.

DUPLEX cor mentium, xix, 141. DURA Domini jussit, sed magna promisit, xvii, 308, 309. Quae dura sunt laborantibus eisdem ipsis miscantur amantibus, xviii, 285.

DEBITA peccatorum in penitentia lacrymas solvitur a facie Dei, sicut fluit cor a facie ignis, ix, 368. Durissimi loci sunt inter predestinatos, et quae crystallum facti, duri tamen non sunt misericordiae Dei, xiii, 39.

DURITIA et error Judaeorum, xvii, 35, 36.

DEISTI demones quidam, sic a Galli minor capiti, vii, 269.

DETVIVALLITUS, xxvi, 615.

DETRIS, quod est Occidens, xliii, 175.

E

rem SS. Martyrum quotidie celebrari solitas laeget Augustinus, xxxviii, 304. Calicibus Martires persequuntur, qui in eorum sollemnitatibus inebriantur, ix, 409. Ebrietatem caput Augustinus, xxxviii, 347, 348. Ebrietas in sollemnitate S. Leonidis de Ecclesia pulso per Augustinum, non sine ipsis periculo, xx, 304. Ebrietas in sollemnitatibus Martyrum usitata, in omnibus aut prope omnibus transmarinis Ecclesiis desierunt, xxxviii, 305. Ebrietas suas Donatistae, ad Psalmorum canticum, quasi ad tubas inflammant, *ibid.* 321. Ebristi pro sollemnitate frequenter in Scriptura, vi, 188.

EBROSUM inter et ebrium plurimum interest, xxix, 43.

EBROLA, xxxviii, 73, 75.

ECCLIAE varia nomina, xxxi, 431.

Ecclesia ex vocatione appellata, xvii, 466, 507. Christi et Ecclesiae matrimonium magna charitate compinguntur, 5, 383. Ecclesiae nuptrium cum Deo arclissimum est; nono offendit unum, et alterum promeretur, *ibid.* Ecclesia tabulae matrimonialis, xxvii, 406, 407. Ecclesia a Deo cui nubit dilata, ab illo decore, ab illo refectione, ab illo sacramento, viii, 310. Sanguine Christi dotata, xxx, 388; xxvii, 57, 106, 107. Ecclesia promissionem vite aeternae adamavit in nuptibus sponsi sui, xxviii, 400. Ecclesia ad eos quibus displicet, x, 359, 354. Ecclesiam amatam Christi dum adhaerescit esse; evertit fedelitate, format pulchritudinem, viii, 284. Eam pulchram fecit Christi fides, xxvii, 144, 145. Ecclesia dealbatur et decoratur, *ibid.* 143. Ecclesiae pulchritudo a Christi passione velut ex radice processit, xvii, 338. Si miraris Christi humilitatem propter Ecclesiam, non jam mirari Ecclesiam celitudinem propter Christum, xi, 101. Quidquid habet sponsa unde Christo placeat, ab illo habet, viii, 310. Ecclesiae rector, sponsus et redemptor Christi, xli, 309.

Ecclesia de sponso nascitur, xxxvii, 109. De latere Christi, xv, 433; xvii, 202; xxvii, 483. Ecclesia nubit quando sponsus moritur, xxvii, 109. Ecclesiae formationem mystice significabat mulieris formatio, v, 471, 472; viii, 407; xxi, 303; xv, 48. Ecclesia velut interius foras baptizans, xvii, 178. Ecclesia nidus de lignis crucis Christi, xi, 33. Ecclesiae unitatis lapsus cui tanquam proprium est opus Spiritus sancti, xviii, 316, 317. Ecclesiae hoc Spiritus sanctus est, quod noscitur corpori animae, xx, 398. Qui Spiritum sanctum in Ecclesia esse negant, similes Pharisaeis qui negabant esse in Christo, xviii, 291. Ecclesia tota, una vidua, xxi, 203. Ecclesia vidua est absente sponso, xxi, 492. Ecclesia de patre soror Christi, xxi, 41, 42. Ecclesia Christi soror de sanguine ejus, proxima de accessu, columna de spiritu, perfecta de sermone, xxi, 407. Ecclesia mater nostra, x, 283. Ecclesia dicitur filia propter successionem, mater prop-

ter. Ecclesia mundus reconciliatus, xviii, 529. Corpus Christi, iv, 429, 430; xvii, 346. Ipse illius est caput, xix, 467. Unum est corpus magnum, unius capitis magni, xi, 86. Una domus, *ibid.* Ecclesia et Christus caput et corpus, unus homo, et unus Christus, lxi, 380; vii, 273, 292, 424; viii, 214, 215, 511; ix, 4, 5, 58, 60, 109, 110, 121, 172, 351, 429; x, 183, 309; xii, 124, 308; 304, 398, 361, 404; xviii, 493, 494; xix, 167; xxx, 307; xxxvii, 323, 323.

Ecclesia in Christo etiam a Verbo suscepta est, vii, 429. Verbum ipsum non est pars Ecclesiae, sed ut eius caput, factum est caro, xvii, 38, 33. Ecclesia carni Christi adjungitur, et fit Christus totus, caput et corpus, xvi, 448. Ecclesia corpus Christi est, et templum, et domus, et civitas; cujus caput et habitator, et sanctificator, et rex Christus est, xxi, 489. Ecclesia Catholica sola est corpus Christi, x, 478. In corpore Christi quid caput, quid barba, quid ora vestimentis, xxxii, 134.

Christi et Ecclesiae aliquando una persona intimitur, v, 37, 38. Christus ex persona Ecclesiae et Christi vox una, xix, 113. Ecclesia in Christo, et Christus in Ecclesia participabat, xi, 20, 21.

Ecclesia Christi conjux, iv, 429, 430; xxi, 113, 133, 302. sponsa Christi, xviii, 481; xix, 561; xx, 402. Christo est sponsa in oculo, xxxi, 41. Ecclesia sponsa Christi matrem Synagogam reliquit, ut et adhereret, xviii, 429. Ecclesia nurus Synagoga, viii, 394,

293. Ecclesiae nuptiae celebrantur, xvii, 466, 507. Christi et Ecclesiae matrimonium magna charitate compinguntur, 5, 383. Ecclesiae nuptrium cum Deo arclissimum est; nono offendit unum, et alterum promeretur, *ibid.* Ecclesia tabulae matrimonialis, xxvii, 406, 407. Ecclesia a Deo cui nubit dilata, ab illo decore, ab illo refectione, ab illo sacramento, viii, 310. Sanguine Christi dotata, xxx, 388; xxvii, 57, 106, 107. Ecclesia promissionem vite aeternae adamavit in nuptibus sponsi sui, xxviii, 400. Ecclesia ad eos quibus displicet, x, 359, 354. Ecclesiam amatam Christi dum adhaerescit esse; evertit fedelitate, format pulchritudinem, viii, 284. Eam pulchram fecit Christi fides, xxvii, 144, 145. Ecclesia dealbatur et decoratur, *ibid.* 143. Ecclesiae pulchritudo a Christi passione velut ex radice processit, xvii, 338. Si miraris Christi humilitatem propter Ecclesiam, non jam mirari Ecclesiam celitudinem propter Christum, xi, 101. Quidquid habet sponsa unde Christo placeat, ab illo habet, viii, 310. Ecclesiae rector, sponsus et redemptor Christi, xli, 309.

Ecclesia de sponso nascitur, xxxvii, 109. De latere Christi, xv, 433; xvii, 202; xxvii, 483. Ecclesia nubit quando sponsus moritur, xxvii, 109. Ecclesiae formationem mystice significabat mulieris formatio, v, 471, 472; viii, 407; xxi, 303; xv, 48. Ecclesia velut interius foras baptizans, xvii, 178. Ecclesia nidus de lignis crucis Christi, xi, 33. Ecclesiae unitatis lapsus cui tanquam proprium est opus Spiritus sancti, xviii, 316, 317. Ecclesiae hoc Spiritus sanctus est, quod noscitur corpori animae, xx, 398. Qui Spiritum sanctum in Ecclesia esse negant, similes Pharisaeis qui negabant esse in Christo, xviii, 291. Ecclesia tota, una vidua, xxi, 203. Ecclesia vidua est absente sponso, xxi, 492. Ecclesia de patre soror Christi, xxi, 41, 42. Ecclesia Christi soror de sanguine ejus, proxima de accessu, columna de spiritu, perfecta de sermone, xxi, 407. Ecclesia mater nostra, x, 283. Ecclesia dicitur filia propter successionem, mater prop-

ter prelationem, *xi*, 283. Ecclesia Christi uxor, et mater et filii, et fratres et sorores, *ibid.* 227. Non habebit Deum patrem, qui Ecclesiam uoluerit habere matrem, *xxvii*, 106, 107. Ecclesia sibi est et mater et filii, *xiv*, 275. Ecclesia mater est, et ubera ejus duo Testamenta, *xvi*, 480. Ecclesia diligenda ut mater, *xxi*, 254. Amenus Deum sicut patrem, Ecclesia sicut matrem, *x*, 283. Ad Ecclesiam amorem adhortatio, *xxvii*, 130.

Ecclesie sollicitudo pro filiis, *xxvii*, 130. Ecclesie sollicitudo pro filiis, *ibid.* Ecclesie puellae sibi commendatae quantum curam debeat, *xli*, 379. Ecclesie mansuetudo erga eos qui primum delinxi, postea correcti sunt, *xxxix*, 197, 198.

Ecclesia Christi sponsa et virgo fecunda, *xxvii*, 36. Ecclesia virgo appellata est, *vii*, 63; *xv*, 107. Ecclesia tota virgo dicitur, *xiii*, 13, 16; *xxvi*, 347. Tota una virgo, *ibid.* Ecclesie omnes gradus, una virgo, est, *xv*, 109. Ecclesie virginitas in quo sita, *xx*, 19, 30. Tota in castitate alique integritate cordis debet virgo esse, *viii*, 411. Inventa metretrix, et facta virgo, *xx*, 117. Virgo est in hoc seculo, nubet in futuro, *xxviii*, 38. Et virgo est, et mater, *xix*, 190; *xx*, 19, 27, 28, 30, 39, 117, 118. Perinde ac Maria, *xxvi*, 284. In omni terra fecundatur quando Christus super celos exaltatur, *xxvii*, 109. Ecclesia appellatur tanquam sterilis que non pariat, *xiii*, 388. Ecclesia sine corruptione fecunda, virgo, mater, *xxvii*, 399. Quotidie parit, et virgo est, *xxvi*, 120. Ecclesie paritur per Evangelium, *vii*, 401. cum dolore, *ibid.*

Ecclesie firmamenta et columnae sunt Apostoli, *xx*, 34. Sunt ejus ossa et foris et intus, *vii*, 285, 286; *xi*, 28. Fundamenta et portae, sicut et Prophetae, *x*, 220. Ecclesie filiae Apostolorum, filiae regum sunt, *viii*, 306. Ecclesie celestis stabilitas, *xxvi*, 135. Ecclesie virtus, dilectio ejus, *xii*, 40. Ecclesie fundamentum et caput Christus, *xxi*, 421. Ecclesie fundamentum sursum in caelo, et quare, *vii*, 377; *x*, 219. Ecclesie non super homines, sed super Christum aedificata, *xviii*, 344. In Ecclesia vera et salubris est, et quodammodo germana

atque radicalis Christiana societas, *xxviii*, 372.

Ecclesia ex omnibus gentibus congreganda praedicitur, *iii*, 370, 474, 475, 484, 486. Congregatur ex omnibus statibus, *vi*, 615. Humilitate, non potestate initio congregata est, *xi*, 386. Christus ostium Ecclesie, *xv*, 497, 507. In Ecclesiam quem olu finem intrandum, *xvi*, 507. Quatenus ad Ecclesiam vel veniant Paganus, vel redeant haeretici, *xxxii*, 333. In Ecclesiam intratur per humilitatem, *xv*, 498. Ecclesia per humilitatem praesentem, futuram comparat celsitudinem, *iii*, 516. In quantum culmen erecta est, *xviii*, 73, 74. Ecclesia, Christi cruce exaltatur, *xxvii*, 140.

Ecclesie doctrina et fides, *iv*, 329; *xxvii*, 531, 532. Ecclesia docet quod credit, non quod novit, *xxi*, 418. Ecclesia Catholicae venientibus praecipit fidem, haeretici promittunt rationem, *xxviii*, 35. In Ecclesia Catholica plerum non intelligendi vivacitas, sed credendi simplicitas tutissimum facit, *xxviii*, 184.

Ecclesia esurit quos lucrari vult, *vii*, 409. In Ecclesia corpus nemo intrat, nisi prius occisus, *xii*, 64. Ecclesia quodam modo manducat, quos per Sanctos suos in corpus suum traiecit, *vii*, 409.

Ecclesia una, vera, catholica, *xvii*, 193. Ecclesia sursum in Angelis, deorsum in omnibus fidelibus, *xii*, 289, *xxvi*, 137. Ecclesia ex parte peregrina, ex magna parte manens in caelo, *xiii*, 68. Una tamen Ecclesia, *xxi*, 284. Una est vniuersalis charitas, *xxvi*, 134. Ecclesia in sanctis Angelis beata, sua parti peregrinanti optulatur, *ibid.*

Ecclesia una ex Judaeis et Gentibus, *xxx*, 173; *xxxv*, 536, 537. Ex praepitio et circumcissione congregata, *viii*, 349; *x*, 72, 73. Ecclesia Christi ibi plantata est, unde eradicata sunt spinae Synagoga, *vii*, 229. Ecclesiam inter et Synagoga differentia ex nominis notatione, *x*, 124, 125. Ecclesia Gentium proselyta, aduersus titulum ad patres, non de carne eorum nata, sed imitatio filia, *xii*, 491, 492. Ecclesia etiam ante Christi adventum erat in Sanctis, *xvii*, 177. Ecclesia membra

erant Sancti qui Christum processerunt, *xvii*, 487, 525.

Ecclesia est una, *xxxii*, 242. Ecclesia unica, non atque nisi una Catholica, *xvii*, 290, 291; *xl*, 40. Ecclesiam vocat Christus unicum suam, *vii*, 298; *xv*, 38, 39. Ecclesia una et multiplex, quod nullo modo inuenitur diuina in Scripturis, sed illius unica membra esse intelliguntur, *xxxii*, 250; *xxxiii*, 67. Ex omnibus filiis regum fit una quaedam Ecclesia, *xvii*, 394; *xviii*, 84. Ecclesia regna, *viii*, 308. Ecclesia particularum dicitur insulae, *x*, 449. Linguis omnium loquuntur in Ecclesie unitate, gentium loquuntur in Ecclesie unitate, *xv*, 363. Ecclesia unitas est, *xi*, 48.

Ecclesie unitas commendatur, *viii*, 314, 356; *ix*, 390, 391; *xiv*, 474; *xv*, 94; *xix*, 67; *xx*, 137, 386, 401; *xxi*, 374, 375, 376, 377. Christus Ecclesiam nullo umbratis et charitatis tantum unitatis compage sita, *xxxii*, 134. Unitas sic unguitur, sicut uncti sunt sacerdotes, *ibid.* Si sunt in unitate corporis Christi, qui sunt in pace Christi: ita sunt in pace Christi, qui sunt bonae voluntatis, *xxxii*, 321. Haeretici, Iudei et Paganus unitatem fecerunt contra unitatem, *xvii*, 240. Ecclesia pax dimittit peccata, *xxxii*, 296, 299, 302, 303. Pax ista non est in malis, sine intra sine extra Ecclesiam, *ibid.* 303. Per charitatem membra sibi iungunt et cohaerent, *xxxii*, 243. Ecclesiam constanti unitatis et concordibus docuit Cyprianus, et testimonio Propheticum, et significatione sacramentorum, *xxxii*, 449, 450. Orationes Sanctorum, qui sunt in Ecclesia quantum praesent, *ibid.* 302.

Ecclesie memorem de amissis filiis consolatur perfectio unitatis, *xii*, 47. Ecclesia Catholica unitas duo linguarum significata, *xviii*, 435; *xx*, 388. Unus qui sanabatur in pacis unitatem Ecclesie figurabat, *ix*, 390; *xii*, 215, 216; *xix*, 67. Sicut et Petro oves a Christo commendatae, *xx*, 386.

Ecclesia illa unica columna ex solis Sanctis perficitur, *xxxii*, 416, 417. Ad eam non pertinet haeretici, neque schismatici, *xxxii*, 37, 38. Christum caput habere non potest, nisi qui in ejus cor-

pore, hoc est in Ecclesia fuerit, *xxxii*, 274. Qui haeretice sententi, de Ecclesia alicujus secularis enolumentis causa exire noluerit, tanto secleratus ab ea separatus habendus est, quanto magis error et divisioni fallaciam simulationis adiungit, *xxxii*, 325. Extra Ecclesiam sunt qui vel de capite Christi, vel de corpore ejus, a Christi testificatione dissentunt, *xxxiii*, 218, 219. Multi, qui extra Ecclesiam sunt et appellantur haeretici, malis et sunt et appellantur haeretici, malis et bonis Catholicis meliores sunt secundum Dei praesentiam, *xxxii*, 313. De Ecclesia omnes haereses exierunt, tanquam sarmata inutilia de vite praecisa, *xxvii*, 38.

Ecclesia per haereticos tanquam civilibus bellis quotulum, *xl*, 242. Si tua impudencia conuersus latera matris Ecclesie, cum dolore quidem te excutit foras, sed magis malo tuo, quam suo, *ix*, 32. Ecclesia, sicuti Rebecca, pariente discernunt, quos geminos praegnant peruluit, *xii*, 145. Ecclesiam cur Deus turbatur suat, *xxii*, 228. Ecclesia turbatur separatione schismaticorum et haereticorum, *xvii*, 121. Ecclesia membra nonnulla sine frumenta, preualentibus haereticis et schismaticis sectionibus, umburata sunt, *xxxii*, 296, 297. Ecclesia temporales aliquando in suis locum mentis palitur tempestates, et in quibusdam locis non cognoscuntur; sed tamen etiam illic latent, *ibid.* Ecclesia quaedam conuoluta, *ibid.* 298. Quaedam omnia praecisa, *ibid.* Non ab Ecclesia per sectiosos expulsi, ut se gerere debent, *iv*, 327. Ecclesia omnibus errantibus altur praecisa, *ibid.* 236. Quid in Ecclesia detinere debet Christianum, *xxviii*, 184. Parvuli in nido Ecclesie pascuntur, et alia charitatis alimento sanae fidei nutriunt, *xxv*, 87, 88.

Ecclesia interior est, et exterior, *viii*, 313. Ad Ecclesiam non solum non pertinet schismatici. Sed etiam perversi, *xxxii*, 249. Multi qui videntur foris, intus sunt; multi qui videntur intus, foris sunt, *xi*, 231; *xxxii*, 379, 380. In Ecclesia multi qui ad eam non pertinent, *xxxii*, 312, 313, 314. In Ecclesia non est dicendus, qui omnibus Christi corporali tantum commixtione miscetur, *xxviii*, 315. Ecclesia palea separata, et

pales interiores, xxxii, 446. An peiores sint exteriores quam interiores mali, magna questio, xxxi, 325. Ecclesia quoadiu quae cohaeret, non desperate sanitatis est; secus qui praecisus est, xix, 168. Intra Ecclesiam falsi Christiani, et inter impios Ecclesiae filii, ii, 57. Non omnes qui sunt in Ecclesia regnant cum Christo, iv, 92. Ad Ecclesiam non pertinent mali, xvi, 472, 476; xxxi, 321, 322, 378, 386. Non pertinent avari, et ceteri mali, xxxi, 301, 302, 303, 312, 313. Mali estis corporaliter in Ecclesia, spiritaliter foris sunt, *ibid.* 308. Ab Ecclesia ceciderunt aperta et corporali separatione haeretici, occulta vero et spiritali, mali, v, 543. Easi non rebarthizantur Donatistae dum ad Ecclesiam transeunt, xii, 149. Alii illius Ecclesiae, quae sine macula et ruga est, unitate semper divisus est, etiam qui congregationi Sanctorum in carnali obduratione miscetur, xxxi, 253, 260, 361, 362.

Ecclesia, Quae Sanctorum Ecclesia in terris, xxii, 180, 181. Ecclesia Catholica appellata est, quia per totum est orbem diffusa, *ibid.* 273. Ecclesiae gentium Paulus Apostolus est appellatus, xxxii, 273, 276. Ad Ecclesiam confluendum sicut ad Aream Noe, xxxii, 339; xxiv, 446. Ecclesia Christi cyma haec Petri, xxxii, 309, 300.

Ecclesia ager, xxxii, 341. Ecclesia ager, id est, mundus, per mundum est diffusa, xxiv, 26.

Ecclesia in iis est qui edificant supra petram, non vero in iis qui edificant supra arenam, xxxii, 285, 286, 292. Extra petram sunt, qui audient verba Christi, et non faciunt, xxxi, 432. Ad Ecclesiam pertinent omnes fideles qui fuerunt, qui sunt, aut qui futuri sunt, ix, 152. Predestinati dividi nullo modo possunt ab Ecclesia, xxxii, 373. Nec ab ea sunt exclusi aut separati poenitentes, xi, 22. Ab Ecclesia separati, quando contra illam sentiunt, homines esse non possunt, xli, 171. Extra illam necesse est in saeculum schismatici moriantur, xxi, 300. Extra illam non esse Christi, sed haesi pascentur a schismaticis, xx, 305. Extra illam existens nee audit, nec videt; et qui in illa est, nee surdus, nec caecus

est, viii, 356. In ventre Ecclesiae veritas manet; quibusvis inde separatus fuerit, necesse est ut falsus loquatur, ix, 92. Ab ea praecisi fuerunt de forma gloriantur, xxi, 400. Et foris sunt aliqui in nomine Christi, non contra Ecclesiam; et intus ex parte diaboli contra Ecclesiam, xxxi, 327. Et accedere potest ut boni aliquid inuile doceant salva charitate; et mali aliquid salubre sine charitate, xxxi, 327. Opera bona quae proter Ecclesiam fiunt, inutilia sunt, z, 147. Extra Ecclesiam unitatem non prodest quidquid operatur haeretici, xxxi, 449. Nihil prodest virginitatem servare, xli, 171. Aut mori pro Christi nomine, xxxii, 323, 323. Martyres nominis in Ecclesia unitate honorandi, xx, 507. Spiritus sanctus, tanquam anima corporis Ecclesiae, extra eam non habetur, xviii, 305; xii, 381, 398, 399. nec remissio peccatorum, xviii, 320. Extra eam nemo exauditur ad aeternam salutem, viii, 257; x, 501; xii, 193. Quidquid boni haberi potest in orationibus, et elemosinis, non posse extra Ecclesiam proficere probatur exemplo Cornelii, xxxi, 245. De hominibus quidem dici potest, quod extra unitatem Ecclesiae Deus non habet aliquem suorum, non de sacramentis, xxxi, 324. Extra Ecclesiam Catholicam totum potest labori proter salutem, xxxi, 386; xxxii, 163. et salutis spem, xxxii, 212. proter charitatem, *ibid.* 349. Oratores Sanctorum qui sunt in Ecclesia, quantum prosunt, xxxi, 302. Quosnam adjuvent vel non, *ibid.*

Ecclesia sancta Catholica quae, xx, 417, 130; xviii, 23. In Catholica dicitur, quod toto orbe diffundatur, xxxviii, 478. Ecclesia Catholica non est, nisi ea quae orbe terrarum diffundatur, xxxi, 240. Ecclesiam toto orbe diffusam et per omnes gentes dilatam esse, ostenditur contra Donatistas, vii, 413; viii, 314, 315, 404, 520, 533; ix, 17, 251; x, 315; xii, 45; xiii, 29, 24, 23; xviii, 33; xix, 14, 14; xx, 222, 281; xxi, 8, 37, 203; xxv, 188, 467; xxxii, 11, 12, 18, 20, 42, 43, 78, 79, 83, 98, 99, 117, 180, 196, 197, 516, 524, 527; xxxiii, 56, 94, 303; xxxviii, 470, 478, 484, 484; xxxix, 74, 75; xl, 86, 443; xli, 471. Eccle-

sia quibus preconis praedicator, quibus mysteris commendatur, quibus sacramentis occultatur, qua praedicatione Catholiceatur, xi, 463. Locus Ecclesiae Catholiceatur, vii, 80. Ecclesia magna, sola Ecclesia Catholica, viii, 199. Ecclesia homo est ubique diffusus, cuius caput sursum est, membra deorsum, *ibid.* 253, 254. Jan totum corpus loquitur omnium linguis: et quibus nondum loquitur, loquitur, xiii, 31. Universis Ecclesiae quatuor figurata est, vi, 616.

Ecclesia ubique est, vii, 512. A finibus terrae ad Deum clamat, xi, 554; xii, 46, 47. A quatuor mundi partibus in nomine Trinitatis vocatur, x, 221. Ecclesia Sanctorum, Ecclesia Catholica est, non Ecclesia haereticorum, xiii, 68. Ecclesia Catholica in toto orbe, haereses quaeque in sua tantum parte, xviii, 47. Ecclesia eadem ubique Catholica, haeretici non ubique nisi alii et alii, xxxii, 443. Ecclesia Catholica tabernaculum Domini; Ecclesiam autem haereticorum, tabernacula viri, tabernacula peccatorum, xii, 818. Ecclesia Catholica pars Donati non est, xxxviii, 471. Non est in sola Africa, xxxix, 300. Ecclesia quae non communicat omnibus gentibus, non est Ecclesia Christi, xxxii, 226. Ecclesia transmarina, xviii, 38, 39. Ecclesia tota una arbor est, xii, 233. Ecclesia Catholica per totum mundum fructificat et crescit, xxxiii, 36. Ecclesia ex abjecta radice surgens gloria per omnes gentes, xvii, 533. Maryrium sanguine seges Ecclesiae fertilis pullulans, xvii, 533. Ecclesiae propagatio, fructus derelictionis, tribulationis, deprecationis Christi, xi, 39. Ecclesiam futuram in omnibus gentibus, Scripturae promittunt, xxxix, 461. Promissiones Dei de Ecclesia diffundenda per orbem universum, xxxi, 121, 123. Magna ex parte composita est ab Jerusalem, inde itura per omnes linguas, xxxii, 245.

Ecclesia quo indicio cognoscenda, xxxviii, 373. et unde demonstranda, xxxii, 271, 274. Ecclesiam non quisque nostrum in iustitia sua querit, sed in Scripturis divinis, xxxix, 194. Ecclesia ubi sit, in verbis Domini tantum

quari debet, xxxii, 213, 217, 219. Ecclesia Catholica in Scripturis agnoscitur, xxxix, 207, 308, 460. In Scriptura significata, xxxiii, 36. Probatum ex Scriptura, xxxii, 255, 273. Innumera bilibus testimoniis, xviii, 32, 41; xix, 237. Et primum ex Legibus ostenditur, xxxii, 223, 251. ex Genesi, *ibid.* 276, 293, 440. ex Psalmis, *ibid.* 276, 276; 294. ex Prophetis, *ibid.* 296. ex Isaii, *ibid.* 276, 294. ex Evangelio, *ibid.* 237, 275, 277, 288, 294. Ex Evangelio Lucae xxiv agnoscitur, xx, 220. ex Actibus Apostolorum, xxxii, 241, 275, 277, 294. ex Epistolis Apostolicis, *ibid.* 275. ex Apocalypsi, *ibid.* Ecclesiam per omnes gentes futuram portendit donum linguarum Apostolis imperitum, xxxii, 350. Ecclesia Catholica Petrus in visione ostensa, xix, 246. In quibus litteris apparet Ecclesiam, apparet et ejus Ecclesia, xxxii, 441; xxxix, 460; xl, 442. Ecclesia toto orbe diffusa, quam parva erat cum Abrahae praedicta est, xviii, 407. Opportet ut Ecclesia sit in omnibus gentibus; non ita tamen, ut omnes qui ibi fuerint, credant, xli, 134. Ecclesiae sponsus super omnes gentes, ipsa sponsa super omnem terram, xviii, 462. Obscurus dixerunt Prophetae de Christo, quam de Ecclesia, de qua majores quam de Christo contentiones exciandae fore praevidebat, vii, 413, 414. De Ecclesia Christi non magis potest dubitari, quam de ejus corpore qui renascitur a mortuis, xxi, 89. Haereticorum caecitas de Ecclesia, par est caecitati Judaeorum de Christo, xvii, 535. Non sunt tota haereses contra Ecclesiam, quod sunt testimonio Legis per Ecclesiam, xiii, 23, 24. Testimonium Scripturae, quibus Ecclesia toto orbe diffundenda praedictur, quam haereticus respondent Donatistae, xxxii, 236. Ecclesia Catholica astringit, et contra objecta Vincentii delenditur, xxxix, 188. Catholicam dici ex omnium praecceptorum observatione aiebat, *ibid.* 190, 210. Et ad probandum non habuit assumptam, locum Hieronymi assumptam, *ibid.* 190. Locus explicatur, *ibid.* 195, 197. Ecclesiae universae quomodo contra Donatistas ex ipsorum rationibus ostenditur, xxxix,

483. Ecclesia quando parturit, filii sunt iusti, boni et mali, xxi, 115. Concilio scripturarum de permissione honorum et malorum in Ecclesia, xxxvii, 484. Nec propterea negligitur Ecclesiastica disciplina, xxxi, 480. Ecclesiastica correptio inveniunt disciplina vocatur, xxxix, 324. Ad corripiendos malos non solum verbis, sed etiam excommunicationibus et degradationibus, vigilare debet Ecclesiastica disciplina, xxxvii, 63. *Fide* MALI. Separatio ab Ecclesia et reconciliatio, iv, 93. Ecclesia tradita facultas peccata condonandi, iv, 430. Ecclesia sola accipit potestatem remittendi peccata, xxvi, 140. In Ecclesiam crediti quidam faciunt, et solvunt, xiii, 80. Ecclesiae claves, xxi, 308; xxvii, 76. Ecclesiae claves regni caelorum datur, cum dabo sunt Petro, xxvi, 206. Petro scilicet. Ecclesie personam gerenti, xii, 247; 73. Claves uni datur, quia Ecclesie unitati, xx, 594. Christus peccatores prius resuscitat, et tunc Ecclesia solvit, *ibid.* 395. Ecclesia solvendo quid peccatores prosit, xviii, 269. Ecclesia aperit os suum in confessione peccatorum accipere sanguinem Christi, xxxvii, 323.

Ecclesie Catholicae auctoritas, xv, 497; xxviii, 43, 299; xxxii, 332. Ecclesie fundatissima auctoritatem stabilissimam conatur heretici omnes quasi rationis nomine et pollicitatione superare, cur, xxxix, 486. Ecclesiam auctoritatem qui nominat Dominus, *ibid.* Ecclesiae quanta auctoritas vel in eis quae gestis testatur, xx, 569, 589. Ecclesiarum Apostolicarum praeter ceteras auctoritas, xxxviii, 427, 446. Ecclesie Occidentalis auctoritas, xxxv, 96. Orientalis et Occidentalis Ecclesie fides una, *ibid.* 95, 97. Quod tota credi Ecclesia, etiam si nec ratione indagari, nec sermone explicari possit, recipiendum est tamen, xxxv, 357. Ecclesiae placent, xxxii, 332. Circa diversas diversarum Ecclesiarum observationes regula, xxxviii, 408, 488, 491. Ecclesia praedestinata, columna et firmamentum veritatis, xi, 117. In Ecclesia sola perfecta veritas, xxvii, 514. Sola veritatem habet et in hunc usque, et in pane suo, xxviii, 399. Nisi Dominus inhabitaret Ecclesiam, iret in errorem quamlibet studiosissima speculatio, vii, 207. Varie linguae in Eccle-

xxxix, 77, 133. Crimina quae ipsi obijciuntur, ad paleam, non ad frumentum pertinent, xxxviii, 484. Nec propterea negligitur Ecclesiastica disciplina, xxxi, 480. Ecclesiastica correptio inveniunt disciplina vocatur, xxxix, 324. Ad corripiendos malos non solum verbis, sed etiam excommunicationibus et degradationibus, vigilare debet Ecclesiastica disciplina, xxxvii, 63. *Fide* MALI. Separatio ab Ecclesia et reconciliatio, iv, 93.

Ecclesia tradita facultas peccata condonandi, iv, 430. Ecclesia sola accipit potestatem remittendi peccata, xxvi, 140. In Ecclesiam crediti quidam faciunt, et solvunt, xiii, 80. Ecclesiae claves, xxi, 308; xxvii, 76. Ecclesiae claves regni caelorum datur, cum dabo sunt Petro, xxvi, 206. Petro scilicet. Ecclesie personam gerenti, xii, 247; 73. Claves uni datur, quia Ecclesie unitati, xx, 594. Christus peccatores prius resuscitat, et tunc Ecclesia solvit, *ibid.* 395. Ecclesia solvendo quid peccatores prosit, xviii, 269. Ecclesia aperit os suum in confessione peccatorum accipere sanguinem Christi, xxxvii, 323.

Ecclesie Catholicae auctoritas, xv, 497; xxviii, 43, 299; xxxii, 332. Ecclesie fundatissima auctoritatem stabilissimam conatur heretici omnes quasi rationis nomine et pollicitatione superare, cur, xxxix, 486. Ecclesiam auctoritatem qui nominat Dominus, *ibid.* Ecclesiae quanta auctoritas vel in eis quae gestis testatur, xx, 569, 589. Ecclesiarum Apostolicarum praeter ceteras auctoritas, xxxviii, 427, 446. Ecclesie Occidentalis auctoritas, xxxv, 96. Orientalis et Occidentalis Ecclesie fides una, *ibid.* 95, 97. Quod tota credi Ecclesia, etiam si nec ratione indagari, nec sermone explicari possit, recipiendum est tamen, xxxv, 357. Ecclesiae placent, xxxii, 332. Circa diversas diversarum Ecclesiarum observationes regula, xxxviii, 408, 488, 491. Ecclesia praedestinata, columna et firmamentum veritatis, xi, 117. In Ecclesia sola perfecta veritas, xxvii, 514. Sola veritatem habet et in hunc usque, et in pane suo, xxviii, 399. Nisi Dominus inhabitaret Ecclesiam, iret in errorem quamlibet studiosissima speculatio, vii, 207. Varie linguae in Eccle-

xxxix, 77, 133. Crimina quae ipsi obijciuntur, ad paleam, non ad frumentum pertinent, xxxviii, 484. Nec propterea negligitur Ecclesiastica disciplina, xxxi, 480. Ecclesiastica correptio inveniunt disciplina vocatur, xxxix, 324. Ad corripiendos malos non solum verbis, sed etiam excommunicationibus et degradationibus, vigilare debet Ecclesiastica disciplina, xxxvii, 63. *Fide* MALI. Separatio ab Ecclesia et reconciliatio, iv, 93.

sia, sed una doctrina, viii, 309. Ecclesia adversus profanos novitates vigilare debet, xxxviii, 317. Christus ad Ecclesiam remissit eorum quae ad destinatum pertinent, xv, 347. Ecclesiae tantum delulerunt principes, ut quidquid in ea iudicatum fieri, dissolvi non possit, vii, 231. Improbatio haereticorum facit eminare quid sentiat Ecclesia, xxv, 177. Ecclesia contra omnes haereses pugnas expugnat non potest, xxxii, 388. Ecclesiae nihil nocere permittitur diabolo, rti, 519. Ecclesia nunquam a diabolo seducitur, iv, 86. Ecclesiae varia disciplina pro varietate rerum, xi, 474. Observandum quod universa frequentia Ecclesiae, xxxviii, 491.

Ecclesiae nunquam deest persecutio, rti, 530, 532. Ecclesia quando hic est, non deerrit inimici qui ruinas eius exoptent, ix, 410. Ecclesia per omnes gentes est in magna gloria, sed in magna tentatione, *ibid.* 410. Singula tribulationis, propter bonos et malos suos complectitur, vii, 405. Nunc tanquam area cum palea trituratur, xxxii, 524. Persecutionem semper pro iustitia patitur, etsi non semper tormentis corporalibus, xxxii, 260. Ecclesie persecutio triplex, prima per tyrannos, secunda per haereticos et falsos fratres, tertia per antichristum, vii, 215. Ecclesia Martyrum mater, xviii, 473. Persecutionibus crescit, xx, 598.

Ecclesie persecuciones decem numerantur, iiii, 322. An ab his decem, usque ad undecimam, quae erit ab antichristo, nullam aliam persecutionem passuram est Ecclesia, *ibid.* Ecclesie persecutio novissima, quae, iv, 97. Tempore persecutionis novissimae, Ecclesia erit ubique diffusa, *ibid.* Ecclesia post lillibationibus purganda est, xv, 291. Persecuciones Ecclesiae, plagis Aegypti non sunt significatae, rti, 522. Tempus persecutionis et pacis Ecclesiae in rege Nabuchodonosor figuratum est, xxxvix, 178.

Ecclesiae tribulatio maxima ex malis operibus, ix, 404. Ecclesia ab initio fuit impugata ab impiis, xii, 142. Tempore persecutionum quasi tota

simul impellebatur, nunc autem per singulos tentatur, ix, 472. Ecclesie persecutionem patitur superbia et impetate carnalium, quos temporalibus molestias quae terroribus emendare conatur, xxxix, 175. Ecclesia timoribus, doloribus, laboribus et tentationum periculis eruditur, rti, 516. Ecclesiam Deus purgavit et exurit quibusdam medicinalibus molestiis, iv, 430. Ecclesie rebus propter consolatium, ut non frangatur adversus; et rebus adversus exercitatio, ut non corrumpatur prosperis, procuratur, rti, 519. Ecclesia modo fabricatur in gloria, et aeterna, postea dedicabitur in gloria, vii, 371; xxxi, 201, 209. Ecclesie coelestis fabrica, xxi, 208. Ecclesie dedicatio, *ibid.* 207. Pagani non halentes quid in ea reprehendant, Christianorum defensionem obijciunt, xviii, 73.

Ecclesie patientiam exerceat tyranni, sapientiam haeretici, benevolentiam aut etiam beneficentiam inimici, rti, 519. Ecclesia pro salute temporali adversus impios persecutores non pugnavit, iv, 238. Si gladio uti vellet, videretur pro vita presentium perire, ix, 108. Ecclesiastici quantum abhorrent ab occidendo voluntate, xxxix, 274. Ab hoc proposito corporalibus non potest, *ibid.* 297. Ecclesia Catholica adversus inimicorum impetus, non resistendo, sed perferendo roborata, xxvi, 192. Quomodo nunc de nono hostibus vincit, *ibid.* Vincit inimicos suis hostibus vincit, *ibid.* Vincit inimicos sine hostibus, sicut vincit Christus, xii, mansuetudinis, sicut vincit Christus, xii, mansuetudinis pro persecutoribus Ecclesiae, xi, 180. Pia opera fieri debent pro Ecclesie obtinenda pace, xxi, 372. Contra Ecclesiam de Ecclesia Christianorum non se ulciscatur, rti, 283. Contra rationem nemo sobrius, Vincit inimicos nono pacificis senserit, xxx, 306. Ad Ecclesiam transientes crudenter vexantur a Donatistis, xi, 451, 453.

Ecclesiae belligerantibus adversus se filii abortivis, iustum ac delictum possunt auxilium ab aliis filijs, xii, 338. Ecclesie inimicorum quid imperatores querere licet, xxxii, 413, 423. Ad reges sacri Christianos pertinet, ut peccatum velint Ecclesiam, xv, 81. etiam sciendo adversus inimicos Ecclesiae, *ibid.* Ad eorum

curam pertinet, ne quis adversus Ecclesiam rebellet imponere, xxxiii, 229, 238, et in res divinas peccat, *ibid.* 256. Ecclesia filios perditos ut redamat, *juste cogit*, xi, 458, 459. Utiliter cogit, xxxix, 156. Potestatem non tantum invitandi, sed et cogendi ad bonum habet, xi, 386. Non mortem perditurum, sed conversionem eorum et pacem querit, *ibid.* 465. Ecclesia propter damnum nonnullorum detereri non debet a procuranda salute aliorum, xi, 451. Ecclesiam moerore de amissis filiis consolatur vel unus conversio, *ibid.* 467.

Ecclesiam Catholicam Donatistae vocant Maecianam, xxxviii, 471. Ecclesia ex persecutione Donatistarum proficit, xi, 463, et ex bonis et malis legibus imperatorum, xxxix, 302; xi, 446. Ecclesia patiente, Christus patitur, viii, 482; ix, 152; x, 246, 269. Ecclesia in Christo patiebat, quando ille pro Ecclesia patiebatur; sicut in Ecclesia ipse patiebatur, quando pro illo Ecclesia patiebatur, xi, 20. Frustra Christianus est, qui non est in ea sorte, propter quam passus est Christus, vii, 209. An Ecclesia illa vera dicenda est quam persecutioen patitur, non quae facit, xxxvii, 419, 416. Ecclesia quotidiano sacrificio se ipsam per Christum dicit offerre, xi, 487. Ecclesia universale sacrificium per sacerdotem magnam, *ibid.* 462, 463.

Ecclesia ipsa et peregrina, x, 246. Ecclesia deneganda fuerant, ut bona Veteris Testamenti operare atque sperare jam diceret, xi, 17. Ecclesiam loculos habituram significavit Dominus, cum ipse loculos habuit, xvii, 53, 128. Ecclesiastica bona jure humani possidentur, xiv, 482. Donatistae immerito quebantur quod Ecclesiarum suarum possessiones ad Catholicam transire jussissent imperatores, xi, 468. Ecclesiae oblationes factae, quando suscipiuntur aut reculantur, xxx, 351. Ecclesiae ministris necessaria suppetantia, primumquam petant, viii, 427; xii, 512. Ecclesiae praedixi uti frutque potantur episcopi, ac re ipsa nonnulli stantur dominantis animo, xxxix, 441. Eorum procuratorum tolerat, non amat Augustinus, sicut ea, si salvo officio ab Jerusalem terrena incipit, ad ecclesiam, carere desiderat, *ibid.* 448. Ecclesiastici si privatim quae sibi sufficient

possident, bona Ecclesiae non sunt illorum, sed pauperum, xi, 468. Ecclesiasticae causae Marcellino tribuno potissimum junctae, tamen ad proconsulatum pertinent, xxxix, 489. Servorum Dei passiones nolimus, quasi vice talionis, paribus supplicis vindicari, *ibid.* 481, 493, 495. Ne passiones servorum Dei, quae debent esse in Ecclesia gloria, in micorum sanguine dehonesterent, xi, 4. Hoc jam in causa clericorum a Gentilibus occisorum facile ab imperatoribus impetrarunt, *ibid.* Id est improbant aliqui recentioribus factis turbulentiis excitati, postmodum tamen laudabant, *ibid.*

Ecclesia ager, xvii, 189. Ager Dei, xii, 234. Ager Domini, xxvii, 137. Ager Domini primum spinosus, *ibid.* 139. Ager Dei fructuosissimus, xiii, 161. Ager sanguine Christi rigatus, xxvii, 140. Ecclesiam nolebant Donatistae esse agrum Christi, sed mundum praeter Ecclesiam, xxxvii, 244.

Ecclesia ancilla Dei, x, 283. Ecclesia angulus dieta, xviii, 470. Est arca Noë, xiv, 478, in qua Sancti custodiuntur, vii, 361. Ecclesia arca, xvii, 308; xx, 304. Arca quae palcum habet et frumentum, vii, 184, 185, 184. Ecclesiam arcam esse comparatam in Evangelio Donatistae tentant negare, xxxviii, 106. Ecclesia atrium sanctum Domini est, x, 439. Civitas Dei, iii, 130, 473; viii, 348, 350; ix, 36. Quare dieta civitas regis magni, Sion, Jerusalem, iii, 412. Ecclesia civitas supra montem constituta, quae ab omnibus non potest, ix, 26. Civitas in monte, et ovis in humeris pastoris, xvii, 473. Ecclesia columb, vii, 19. columba deargentata, ix, 378. Ecclesia confessio et decor, xi, 101.

Ecclesia domus Dei, vii, 329; xxi, 478; xxxi, 83. Ecclesia in Symbolo recte sublingitur Trinitati, tanquam habitator domus, xxvi, 129. Ecclesia domus Dei aedificatio et dedicatio, xxx, 202, 209. Ecclesia appellatur firmamentum, viii, 347. fulgur, xiv, 300. hereditas Dei, viii, 417; x, 74. Ecclesia Jerusalem nova, descendens de caelo, quomodo, iv, 109. Ecclesia haec ab Jerusalem terrena incipit, ad ecclesiam terminat, xix, 29. Ecclesia Israel

secundum spiritum, xxix, 368. Ecclesia mous, vii, 119; viii, 348; xvii, 544, 335, 357, 450. in Magdalenae, xvii, 207. in Christi Matre, xxvii, 89. in matre Machabaeorum, xxi, 49. in muliere cui Christus resurgens dixit, *Non timeo eum Sanson duplii*, xxi, 463. in Petro, xviii, 343; xix, 246; xx, 594, 595. Ecclesia respective ad tempus praesens et futurum, figuratur per Martham et Mariam, xiv, 321, 322. Figuratur per montem Pharum, vii, 321. Ecclesia et Synagoga, mulieres duae, Ecclesia et Synagoga ligantes de filio, xvii, 264. Mulier patiens fluxum sanguinis, typus Ecclesiae venturae de Gentibus, vi, 615; xv, 355. Ecclesia figurata per mulierem unguentem Christum, vii, 203. per manni creationem, xxxv, 374. in benedictione filiorum Noë, percessionem Christi, xx, 277, 282, 286, 289; xxxi, 378; xxxii, 231; xxxviii, 63. Figurata per Rebecca, vii, 177; xii, 115. per secundam Sabbati, viii, 347. Ecclesia in suis primoribus persecutionem sustinens, in Sansone figurata ostensionem, xxvii, 419, 206; xi, 45. Ecclesia significata in vase quod ostendit et Petro, xiv, 246. in veste Jacob, xvii, 188. in veste summi sacerdotis, vii, 383. in vestimentis Christi transfugati, xviii, 365.

Ecclesia vere appellatur populus qui basilica continetur, xii, 29. Ecclesia dicitur locus quo Ecclesia seu fideles congregantur, vi, 401, 414. Ecclesiarum forma, vi, 323. Ecclesiae abis, xxxix, 432, 437. Ecclesiae constructio, hominum opus in quantum ex fide et charitate, xxi, 205. Simulacrum Deo nefas esse in templo Christiano collocare, xxvii, 29. Ecclesiae memoris Martyrum ornate, xi, 533. Quid in ecclesiis agatur, ii, 106. In his quidam recte, quidam male occupant, xvii, 431, 432. Arguntur qui in ecclesiam corpus, alibi cor habent, xxvii, 249. Ecclesiae instituta ad audiendum verbum Dei, ii, 67. In ecclesiis viri seorsim a mulieribus, *ibid.* 106. Ecclesiae praepositi sublimis sedant, cur, xviii, 491.

502. Ecclesiae typos in Chananea, xviii, 305, 357, 450. in Magdalenae, xvii, 207. in Christi Matre, xxvii, 89. in matre Machabaeorum, xxi, 49. in muliere cui Christus resurgens dixit, *Non timeo eum Sanson duplii*, xxi, 463. in Petro, xviii, 343; xix, 246; xx, 594, 595. Ecclesia respective ad tempus praesens et futurum, figuratur per Martham et Mariam, xiv, 321, 322. Figuratur per montem Pharum, vii, 321. Ecclesia et Synagoga, mulieres duae, Ecclesia et Synagoga ligantes de filio, xvii, 264. Mulier patiens fluxum sanguinis, typus Ecclesiae venturae de Gentibus, vi, 615; xv, 355. Ecclesia figurata per mulierem unguentem Christum, vii, 203. per manni creationem, xxxv, 374. in benedictione filiorum Noë, percessionem Christi, xx, 277, 282, 286, 289; xxxi, 378; xxxii, 231; xxxviii, 63. Figurata per Rebecca, vii, 177; xii, 115. per secundam Sabbati, viii, 347. Ecclesia in suis primoribus persecutionem sustinens, in Sansone figurata ostensionem, xxvii, 419, 206; xi, 45. Ecclesia significata in vase quod ostendit et Petro, xiv, 246. in veste Jacob, xvii, 188. in veste summi sacerdotis, vii, 383. in vestimentis Christi transfugati, xviii, 365.

Ecclesia vere appellatur populus qui basilica continetur, xii, 29. Ecclesia dicitur locus quo Ecclesia seu fideles congregantur, vi, 401, 414. Ecclesiarum forma, vi, 323. Ecclesiae abis, xxxix, 432, 437. Ecclesiae constructio, hominum opus in quantum ex fide et charitate, xxi, 205. Simulacrum Deo nefas esse in templo Christiano collocare, xxvii, 29. Ecclesiae memoris Martyrum ornate, xi, 533. Quid in ecclesiis agatur, ii, 106. In his quidam recte, quidam male occupant, xvii, 431, 432. Arguntur qui in ecclesiam corpus, alibi cor habent, xxvii, 249. Ecclesiae instituta ad audiendum verbum Dei, ii, 67. In ecclesiis viri seorsim a mulieribus, *ibid.* 106. Ecclesiae praepositi sublimis sedant, cur, xviii, 491.

Quidam ad ecclesiam non pietate, sed solemnitate occasione concurrentes, *xxi*, 397. Ecclesiam implent qui implent et theatra, *xx*, 289, 303. Ecclesia solemnibus diebus impletur talibus, qui citius velint discedere, quam venire, *ibid.* 366. Mulieres ad Ecclesiam in superbo vestitu venientes reprehenduntur, *xvii*, 443. Ecclesie parietes satis munitur corporalibus salutem eorum qui capite pleci timebant, *xi*, 197, 203. Confangentes ad ecclesiam, ibi expectare solent, donec per intercessionem episcopi sua negotia terminentur, *xi*, 241.

Officii sui esse dicit Augustinus non deserre qui ad ecclesiam suam ita confugerit, *ibid.* 208. Licet sit minus catus, extra eam raptus fuisse, *ibid.* 241. Queritur leges non servatas fuisse, ut sic raperetur, *xxxix*, 336. Utrum non de ecclesia pelendi sint, qui eo confugiunt, quo fidem fidejussoribus frangant, Augustinus in concilio agere aut etiam sedem Apostolicam percussus cupit, *lii*, 377. Oestis Ecclesiasticis confectis, anathematis sententia perculsus est, qui perjurus de ecclesia abduxisse videbatur, etsi diceret eos prius sponte egressos, *ibid.* 374. Homo ure alieno obrutus ad ecclesie salutem convolat; et excoctores urgent Augustinum ut eum ipsis tradat, *ibid.* 423. Sermo in dedicatione ecclesie, *xxii*, 403 et 407.

Ecclesiastica munia et populum regimen cur plerique vitant, *xxxix*, 60, 61. Ad ea plerique vi coguntur, *ibid.* 61. Ecclesia in diversis membris officia sunt diversa, sed vita communis, *xl*, 398. In acceptione personarum ad honores Ecclesiasticos, non bene procedunt, *xl*, 357. Ecclesia si quam Monachi operam desideraverit, nec ille elatione avida suscipiat, nec blandiente desidia respiciat, *xxxviii*, 468. Qui in Ecclesia exortationes prestant, non dispensationis officium suscipiunt, comparati servo indolenti talentum cogunt, *xvii*, 77. Quis modus teneatur in honorum gradibus conferendis eis qui in Catholicum recepti, *xxxix*, 332. In Ecclesia vero orditur, ut alii precedant, alii sequantur; et qui precedunt, habeant quem sequantur, *viii*, 188. Hi paci debent vigilanti intentione consulere, *ix*,

416. In Ecclesia sacerdotes et levites, *iv*, 123. Ecclesie rectorum sollicitudo et pericula, *xi*, 246. Nihil in hoc maxime temerare facilius ac hebetius, quam copii ad presbyteri aut diaconi officia, copii aut presbyteri aut diaconi officia, si perfunctorie; nihil difficilius, si ut Deus jubet, res agatur, *xxxviii*, 289. Ecclesiasticis instante vastitatis periculo quando fugere liceat aut non liceat, *xli*, 280. Solum tunc alii baptismum flagitare, alii reconsecrationem, omnes consecrationem, et sacramentorum confessionem et erogationem, *ibid.* 283. *Vide* FUGA. Antistes Ecclesie cum barbaris et solocismis Deum invocantes, et verba que pronuntiant non intelligentes, *xxv*, 499. Ecclesiam tenere, et primatum tenere, an idem sit, *xxxi*, 364.

ECCLSIASITES liber in canone sacrum Litterarum a Judaeis habetur, *vi*, 71.

ECCLSIASISTICUS, non est in canone Hebraeorum, *xxxviii*, 243. Ab alio Jesus Sirach appellatur, *ibid.* 182. Quia hujus libri auctor esse Ipsi Sirach, *xlii*, 490; *xxvi*, 621. Ecclesiasticus propriam similitudinem eloqui, Salomonis dicitur, *ibid.* 114, 418. Libri Sapientie et Ecclesiastici non sunt Salomonis, *xlii*, 496.

ECCLIA religiosi femina, *xli*, 329. EGREDI lunaribus incrementis et decrementis augentur et minuantur, *ii*, 226.

EGRESSUS. *Vide* SOL. EGRESSUS (sive EXGRESSUS) quid, *v*, 440, 583, 595; *xvii*, 280; *xxxviii*, 488. Egressus est excessus sive alienatio mentis, *vii*, 382; *viii*, 383; *ix*, 298; *xi*, 363; *xxxviii*, 521. Fit vel pavore, vel aliqua revelatione, *ibid.* In ea res incorporales habent similitudinem corporum, *ix*, 181. Et imagines que cernuntur, aliquid significant, *v*, 585. Egressus descriptio, *xviii*, 147. Egressus voluminibus, quid fieri soleat, *xi*, 433. Sancti Petri egressus, *xxx*, 392. Rustici non in ecclesia et vigilare se sciebant, et videre quiddam non oculis corporis, *v*, 568.

EGREUS cordis, *xvii*, 298. EDEM, id est, deliciae, vel voluptas, vel epulum, *xxviii*, 462; *xxxviii*, 327.

EDACIORES quidam eo magis, quo plurius curas sunt referri, *i*, 47.

EDOMI libid, *xxxix*, 408.

EDOMUS exceptor, *xxxix*, 408. EDOMUS nomen Esau, *vi*, 175. Esau nomen dicitur est Edom, *xii*, 282. Edom interpretatur Terrens, *ix*, 95. Edom Punice, Sanguis dicitur, *xii*, 282.

EDUCA, sive Edulicia dea, *ii*, 192, 213.

EFFECTUS insecutorum et preternaturalium rationes quasi seminales Deus deposuit in rebus, *v*, 401. Amant homines inexplorata rimari, et causas insolitorum requirere, *ibid.* 504.

EFFECTUOSUS est qui sustinentiam perdit, *vii*, 336.

EFFLATIO prodigiosa omnium animarum in ditone Romana, *ii*, 152.

EFFECTOR, *xviii*, 248; *xxi*, 373.

EX effractor fit metallicus, *xix*, 66.

EGERAT-NE omnis qui miser est, *i*, 129, 130, 131, 132. Egenus et pauper est, *145*. Egenus alius te querit, alium tu debes querere, *xii*, 315. Egenus gaudent de dato tuo, ut et tu gaudeas de dato Dei, *viii*, 145. Egenus omnes, et in se nullus egenus, eget in egenis Deus, *xviii*, 225. Egentem jurat Dominus per eum qui habet, et per eum qui non habet, probat habentem, *ibid.* 416.

EGETAS et plenitudo mentis, *i*, 136. Egestas summa est egere sapientia, et qui sapientia non eget, nulla re omnino tantum est vocatio secundum propositum Dei, *xii*, 498, 499, 500, 501. Sic Deus gratia electos suos adules praedestinavit, ut etiam eorum preparare volentes, *xli*, 452. Electio divina non habet in mundo seipsum, *xxxix*, 432. Electio de non procedit, *xxxix*, 432. Electio de mundo seipso vocatio supponit electionem ante mundi constitutionem, *xxxix*, 95. Electi Deus ante mundi constitutionem esse quos praedestinavit, *ibid.* 97. Electionis mysterium in pastorum imperationibus et magorum imperatorum rogationibus, non invenitur Augustinus, *xii*, 489, 501. Electio ad gloriam, *Vide* VOCATIO.

ELECTI, qui secundum propositum vocantur, *xxxvii*, 17; *xl*, 486. Electio gratia ineffabilis, *xiii*, 156. Cur ex eadem massa unus eligatur, alter reprobetur, investigabile, *xvii*, 399, et ad inscrutabilia Dei judicia referendum, *xxxviii*, 174, 178. Judicia Dei occulta in hominum electione, *ibid.* 181, 187, 337, 188. *Vide* GRATIA. Electio massa perditionis gradina, *xxxix*, 434. Electio ex gratia et propositio, *xxxviii*, 164. Praedestinatio et electio est ex beneplacito Dei, *xxxvii*, 98. De massa illius perditionis que facta est ex Adam, non disposuit in rebus, *v*, 401. Amant homines inexplorata rimari, et causas insolitorum requirere, *ibid.* 504.

ELEGITUS est qui sustinentiam perdit, *vii*, 336.

ELEGITUS prodigiosa omnium animarum in ditone Romana, *ii*, 152.

ELEGITUS, *xviii*, 248; *xxi*, 373.

EX effractor fit metallicus, *xix*, 66.

EGERAT-NE omnis qui miser est, *i*, 129, 130, 131, 132. Egenus et pauper est, *145*. Egenus alius te querit, alium tu debes querere, *xii*, 315. Egenus gaudent de dato tuo, ut et tu gaudeas de dato Dei, *viii*, 145. Egenus omnes, et in se nullus egenus, eget in egenis Deus, *xviii*, 225. Egentem jurat Dominus per eum qui habet, et per eum qui non habet, probat habentem, *ibid.* 416.

EGETAS et plenitudo mentis, *i*, 136. Egestas summa est egere sapientia, et qui sapientia non eget, nulla re omnino tantum est vocatio secundum propositum Dei, *xii*, 498, 499, 500, 501. Sic Deus gratia electos suos adules praedestinavit, ut etiam eorum preparare volentes, *xli*, 452. Electio divina non habet in mundo seipsum, *xxxix*, 432. Electio de non procedit, *xxxix*, 432. Electio de mundo seipso vocatio supponit electionem ante mundi constitutionem, *xxxix*, 95. Electi Deus ante mundi constitutionem esse quos praedestinavit, *ibid.* 97. Electionis mysterium in pastorum imperationibus et magorum imperatorum rogationibus, non invenitur Augustinus, *xii*, 489, 501. Electio ad gloriam, *Vide* VOCATIO.

ELECTI, qui secundum propositum vocantur, *xxxvii*, 17; *xl*, 486. Electio gratia ineffabilis, *xiii*, 156. Cur ex eadem massa unus eligatur, alter reprobetur, investigabile, *xvii*, 399, et ad inscrutabilia Dei judicia referendum, *xxxviii*, 174, 178. Judicia Dei occulta in hominum electione, *ibid.* 181, 187, 337, 188. *Vide* GRATIA. Electio massa perditionis gradina, *xxxix*, 434. Electio ex gratia et propositio, *xxxviii*, 164. Praedestinatio et electio est ex beneplacito Dei, *xxxvii*, 98. De massa illius perditionis que facta est ex Adam, non disposuit in rebus, *v*, 401. Amant homines inexplorata rimari, et causas insolitorum requirere, *ibid.* 504.

EFFECTUOSUS est qui sustinentiam perdit, *vii*, 336.

EFFLATIO prodigiosa omnium animarum in ditone Romana, *ii*, 152.

EFFECTOR, *xviii*, 248; *xxi*, 373.

EX effractor fit metallicus, *xix*, 66.

EGERAT-NE omnis qui miser est, *i*, 129, 130, 131, 132. Egenus et pauper est, *145*. Egenus alius te querit, alium tu debes querere, *xii*, 315. Egenus gaudent de dato tuo, ut et tu gaudeas de dato Dei, *viii*, 145. Egenus omnes, et in se nullus egenus, eget in egenis Deus, *xviii*, 225. Egentem jurat Dominus per eum qui habet, et per eum qui non habet, probat habentem, *ibid.* 416.

EGETAS et plenitudo mentis, *i*, 136. Egestas summa est egere sapientia, et qui sapientia non eget, nulla re omnino tantum est vocatio secundum propositum Dei, *xii*, 498, 499, 500, 501. Sic Deus gratia electos suos adules praedestinavit, ut etiam eorum preparare volentes, *xli*, 452. Electio divina non habet in mundo seipsum, *xxxix*, 432. Electio de non procedit, *xxxix*, 432. Electio de mundo seipso vocatio supponit electionem ante mundi constitutionem, *xxxix*, 95. Electi Deus ante mundi constitutionem esse quos praedestinavit, *ibid.* 97. Electionis mysterium in pastorum imperationibus et magorum imperatorum rogationibus, non invenitur Augustinus, *xii*, 489, 501. Electio ad gloriam, *Vide* VOCATIO.

ELECTI, qui secundum propositum vocantur, *xxxvii*, 17; *xl*, 486. Electio gratia ineffabilis, *xiii*, 156. Cur ex eadem massa unus eligatur, alter reprobetur, investigabile, *xvii*, 399, et ad inscrutabilia Dei judicia referendum, *xxxviii*, 174, 178. Judicia Dei occulta in hominum electione, *ibid.* 181, 187, 337, 188. *Vide* GRATIA. Electio massa perditionis gradina, *xxxix*, 434. Electio ex gratia et propositio, *xxxviii*, 164. Praedestinatio et electio est ex beneplacito Dei, *xxxvii*, 98. De massa illius perditionis que facta est ex Adam, non disposuit in rebus, *v*, 401. Amant homines inexplorata rimari, et causas insolitorum requirere, *ibid.* 504.

secundum electionem, praedestinati, *xii*, 482. Eligendos facit ipse Deus, non invenit, *xli*, 68. Eliguntur qui non sunt, nec erat qui eligi, *xvii*, 393. Elegit Deus quos voluit secundum suam gratiam, et sonandum illorum iustitiam, *xviii*, 649. Electi totum debent gratie Dei, *ibid.* 390. Electi sunt et praedestinati, non quia futuri erant sancti, sed ut essent, *xxxvii*, 97. Deus elegit iustos, non quos tales per se ipsos futuros praevit, sed quos ut tales faceret, praedestinavit, *ibid.* 97. Pelagianorum sententia de Esau et Jacob refellitur, *li*, 71. Christus omnes malos invenit, et gratia sua bonos facit, *xviii*, 521. Apostoli quia electi sunt, Christum elegerunt; non quia elegerant, electi sunt, *xxxv*, 300. Ignobiles cur prius electi a Christo, *xviii*, 438; *xx*, 285. Divites in fide quomodo Deus elegerit, *xxxvi*, 95. Operantur Deum ad animi in laudem gloriae Dei, *ibid.* 98. Electi Dei filii Christi discipuli, duobus modis dicuntur, *xxxvii*, 25. Electi merito nuncupantur omnes boni fideles, *li*, 306. Ad electionem non pertinent nisi boni, *vi*, 174. Quomodo electi dici possint, qui non sunt perseverantes, *xxxvi*, 19. Electorum nullus perit, *xxxv*, 328; 329; *xxxvi*, 16, 17, 26. Electi Deus facit etiam peccata proficere in honorem, *xxxvi*, 27. Adducuntur ad poenitentiam, *xxxv*, 328. Plures sunt reprobi quam electi, quare, *xli*, 24. Quomodo nunc pauci, nunc multi dicuntur, *xxxvii*, 256. Comparatione reproborum pauci sunt, in se vero multi, *x*, 397; *xii*, 331; *xxxix*, 199. Electorum certus erit numerus, sed tanta multitudo, quantum numerare nemo possit, *xx*, 284, 289. Electi stelle sunt, quae a Deo numerantur; qui electi non sunt, supernumerarij sunt, *xii*, 505. In aequis et reprobis et bonitas Dei, et electus iure praedicatur, *v*, 324. Electio, misericordiae, reprobat. De iudicio ascribenda, *ii*, 42. Per reprobos et electos divitiae Dei manifestantur, *ibid.* 495; *xli*, 51. Electi in reprobis agnoscent quid sit misericordia divina largita sit, *xii*, 491, 495, 496; *xli*, 23, 24, 50, 79, 290. Solvitur obiectio dicentium: *Quid adhuc conquiritur*, etc., *xii*, 492; *xli*, 61, 65, 72. Electi in laude dicuntur,

xv, 318. Electorum nomen non invenitur in malo, nisi quando mali eliguntur a malis, *vi*, 174. Electorum varia symbola et figurae, *ibid.* 273. Electi comparantur pupillae oculi Dei, *iv*, 150. Electi significati numero piscium, *xx*, 293, 294.

ELECTI. Manichaeorum, *xvii*, 369; *xxxvii*, 304; *xxxix*, 160. Electionem vana, et inopia sacerdotia, *xxviii*, 265. Electi isti non salvandi a Deo, sed salvatores Dei, *xii*, 369. *Vide* MASICIAE.

ELEEMOSYNA Graece misericordia est, *xx*, 83. Eleemosyna commendatur, *ii*, 20; *viii*, 352; *ix*, 517; *xvii*, 19; *xviii*, 515; *xix*, 43. Eleemosyna bona, *xviii*, 418. Virtus eius ad redimenda peccata, *ibid.* 224. Eleemosynam impendi Dominus jubet, *xli*, 423. Eleemosyna in pauperem sacrificium est Christiani, *xvii*, 523. Eleemosyna exordium charitatis, *xvi*, 318. Eleemosyna, munera sunt in quibus res adoratur, *viii*, 311. Consilium Dei de faciendis eleemosynis nunc amplectendum, *xviii*, 427. Eleemosynam Christus tacitus exigit; et major est vox tacentis, quia in Evangelio non tacet, *xix*, 345. Egenus alienus te quaerit, alium tu debes quaerere, *xii*, 147; *xii*, 515. Deus egeat a te voluit, et tu manus petitis, *xix*, 19. Non sub te pleret primo pauper, ut gaudeat de pauper, *xix*, 434. Christus in paupere egeat, *xvii*, 501, 502, 507; *xx*, 228. In paupere pascedum se praebere dignatur, *xvii*, 504. Deus in paupere accipit et pascat, *ibid.* 418; *xx*, 81. Christus dat de coelo, accipit in terra, *xviii*, 324. Christus nihil a te petit, nisi quod illi dedit; ipse largitur vult fieri debitor, *xix*, 54, 55. Eleemosynam praecipiens Deus, non de re illius cui jubet, sed de re sua jubet donari, *xviii*, 94. Considerant homines quantum sit merium Christum passisse euntem, et quale sit crimen Christiani contempnente euntem, *ibid.* 325. Eleemosynam erogans ex charitate duos facit, cum nempae qui panem esurit, et eum qui iustitiam, *xvi*, 555. Deo credimus quae pauperi largimur, *xli*, 423.

Eleemosyna pium fonsus Deo, *xviii*, 501; *xvii*, 495; *xviii*, 67. Eleemosynam faciendos mercatura, *xviii*, 229. Praemitte in oculum divitiae, *xviii*, 221. Necessaria

dat homo, ut hic ditius vel misere vivat; non dat superflua, ut in aeternum cum Christo regnet, *xxi*, 60. Eleemosyna tua vide quid emas, quando emas, quanti emas, *xii*, 78. Illi dant pretium redemptionis anime suae, qui non cessant eleemosynas facere, *viii*, 375, 376. Non est equus tribuendo, quia thesaurus coelestis certius possidetur, *xi*, 332. Vis aliquid invenire in manibus tuis postea? noli contemnere modo manum pauperis; et respice manus tuas, *ix*, 517. Vis habere nunc plenus, eleemosynam faciamus, *xi*, 446, 147. Eleemosyna a morte liberat homines, *xxvii*, 50. Eleemosyna ex propriis substantias faciendae, *ibid.* 357.

Eleemosyna non de rapinis, sed de justis laboribus faciendae, *xviii*, 624; *xxx*, 513. Erogari sibi vult Deus ex eo quod dedit, *xix*, 19. Eleemosynam qui dat pauperi, non de suo dat, sed de re Domini, *xvii*, 94. De illius das, qui jubet ut des; praerogator esto, non invasor, *xix*, 19. Eleemosyna reddito est, non largito, *x*, 444. Simile est fraudi, genti, *xx*, 81. Superflua divitum, necessaria sunt pauperum, *xix*, 18, 19. Res alienae possidentur, cum superflua possidentur, *ibid.* Eleemosynae praebentur ex verbis iudicii deductum, *xxxv*, 50, 51. Eleemosyna faciendae ad promerendum oculum, *ibid.* 32. Bonum fonsus eleemosyna, *ibid.* 53.

Eleemosyna. Sepone aliquam tanquam debitum, quasi fisco reddendum, *xix*, 515, 516. Eleemosyna fixum aliquod deputandum vel ex annis fructibus, vel ex quotidianis questibus, *ibid.* 516. Nam quasi de vivo videris dare, et necesse est trepidet manus tua, quando illam porrigis ad id quod non deoveras, *ibid.* Eleemosyna quae mensura, et quo fide faciendae, *xvii*, 507, 524. Decimas reddendum tuorum dare parum est, *xix*, 516. Pharisaei, super quos debet abundare iustitia tua, decimas dabant; tu autem nec millesimam, *ibid.* 516, 517. In eleemosyna habetur modus, non in conquirendis divitiis, *xvii*, 259. *Vide* DIVITIAE. Qui aliquid pauperi dedit, et alia perdidit, videtur quia perdidit quod

non dedit, *viii*, 110. A faciendis eleemosynis timida male cogitationis revocans, *xix*, 508. Avaritia se excusat specie pietatis erga filios, *xvii*, 259. Christus cum filijs dedit in partem hereditatis venire, *vii*, 160. Filii meo servo, vox pietatis, excusato iniquitatis, *ibid.* 166. Non perdidit homines quod erogavit; non commendavit, et tutum est; Christus ergo coelestis pecunia, *xvii*, 221. Porcio filii mortui debetur Christo, *vii*, 360.

Eleemosyna quomodo faciendae, *xvii*, 209, 210, 211, 212. Eleemosyna cupiditatem temporalium commodorum miscere prohibetur, *xix*, 232. Ex animo humiliter et hilaritate, *xx*, 346. Non superbe, neque parce faciendae, *xvii*, 258. Super pauperem non esse efferat, qui ipsum iuvat, *xii*, 226. Eleemosyna Pharisaeorum insufficientes, *xviii*, 586. Eleemosyna plerumque fit a tristibus et a murmurationibus, ut creant vitia interpellantis, non ut rediant viscera indigentis, *xvii*, 263. Si panem dederis tristis, et panem et merum perdidisti, *ibid.* Eleemosyna de corde procedit. Si manum porrigas, nec in corde misericordiam, nihil fecisti; si autem in corde misereris, etiam si non habeas quod porrigas, acceptas Deum eleemosynam tuam, *ix*, 93. Eleemosynam quomodo iubeatur dare omni petenti, et prohibetur dare peccatori, *xi*, 79. Eleemosyna in peccatis etiam simulatorum, *xvii*, 521. Eleemosynam facere et cum malo, ut pervenias ad bonum, *ibid.* Fac misericordiam iniquo, non tanquam iniquo; da operi Dei, non operi hominis, *xii*, 78, 79. Deus non cui detur, sed quo animo detur attendit, *ix*, 305. Largiores eleemosynas non faciat uxor sine marito arbitrio, *xli*, 399, 400, 401.

Eleemosynas facere quomodo possint pauperes, *xvii*, 100. Habet semper in deo, cui peccus plenum est charitatis,

183, 83, 84. Coronat Deus intus voluntatem, ubi non invenit facultatem, xi, 120. Quid det qui calcem aque frigidae dederit, expulsi, xii, 401.
 Eleemosyna fiat in oculo, vii, 312, 313. Quomodo publici fieri debet, *ibid.*, et seq. Eleemosyna dupla est ejus qui manu sua erogat, xx, 346, 347. *Vide* OPERA MISERICORDIÆ. Eleemosynasimilitia pauperum comparanda, xvii, 520. Eleemosynas opera amplificanda tempore Quadragesimæ, xx, 83, 84.
 Eleemosynæ nullum adjuvant orationem, iv, 220; xxxix, 481, 487. Eleemosyna et jejuniu[m] due orationis alæ, viii, 263; xviii, 210. Eleemosyna et jejuniu[m] oratio fuficienda, xix, 262; xx, 81, 80. Hæc iustitia hominis in hac vita, jejuniu[m], eleemosyna, oratio, viii, 263. Hæc tria sunt levium peccatorum remedia, xvii, 258. Eleemosynas quomodo oratio ipsa facit, xx, 85.
 Eleemosynas dignas non faciunt qui male vivunt, xv, 219, 220. Quibusnam eleemosyna proderunt in iudicio, iv, 224. Illis prosunt, qui vitam mutantur, xvii, 508; xxxv, 144, 146, 148. Nihil prosunt his qui a libidinibus et criminibus non abstinuerint, xi, 244. Nummi tui convertuntur in bonum, et tu remanes malus? xviii, 626. Si ideo das ut liceat tibi semper peccare impune, non Christum pascis, sed iudicem corrumpere cogitas, xvii, 508. Eleemosynam primam facere anime suæ quisque tenetur, vi, 303; xxvi, 447. Eleemosyna an sine fide mundare possit, xviii, 585, 586. Eleemosynarum multa genera, xxvi, 144. Eleemosynæ duplex genus dimittere et dare, xvii, 523; xx, 82, 345. Eleemosyna una fit de corde, altera de substantia, xvii, 210. Eleemosynas genus alterum, parcere inimicis, xx, 82, 87, 100, 101. Eleemosyna æ nihil est majus, qua ex corde dimittitur quod in nos quisque peccavit, xxvi, 143. Nemo pauper in hoc eleemosynæ genere, xx, 82, 101. Eleemosyna vera quæ fieri jubetur, xvii, 527. Eleemosynis omnis benevolentia et beneficentia, vel dimissi vel ignoscendi significatur, xxxiv, 15. Eleemosyna nulla major æ quæ nobis Dei incarnatione collata est, xx, 83.
 Eleemosyne pro mortuis, xxxviii,

234. *Vide* AVARUS, PECUNIA. Eleemosyna mercenaria non sit, xi, 79, 80. Eleemosynarum merces, xvii, 324; xviii, 420; xx, 32. Remuneratio pro eleemosynis iude colligitur, xi, 26. De solis eleemosynis mentio facienda in iudicio, quare, xviii, 224; xx, 57. Ad eleemosynas faciendas exhortatio, xvii, 260; xviii, 600, 613, 614; xix, 54, 55; xxi, 486; xxii, 7, 56.
 ELEMENTA mundi, ii, 178. Elementa corporis quatuor, vii, 434. Elementa quinque Manicheorum, xxvii, 231; xxviii, 238. Elementa an quatuor aut plura sint, præter fidem queritur, xxxiv, 67. Elementorum ordo secundum philosophos, xx, 243, 246. Elementorum ordo et situs non invariabilis, iv, 263. Non tantum locis, sed qualitatibus propriis distinguuntur elementa, v, 190. Elementa habent vim et qualitatem suam definitam, *ibid.* 469. In elementis latent occulta quedam semina rerum quæ corporaliter visibilitate nascuntur, xxx, 273. Quidam philosophi quinque elemento sua animalia tribuunt, xi, 290 v; 229. De elementorum conversione sententia vana, v, 229. Elementorum pondus, xx, 247. Elementa in reversione operum creatiois non prætermittuntur, v, 132, 144, 223.
 ELEPHANTIA, xxxii, 400, 431, 465.
 ELEPHANTIOSUS, xvii, 360.
 ELEMOSIUM nomen est Evadii, xxiv, 82.
 ELIAS sacer, xi, 335.
 ELIASINUS, xii, 363, 366. Elensinus vir tribunitius, iv, 232. Apud Tharugadenses tribunus, xli, 131.
 ELIUTHERIUS episcopus, xxxv, 102, 103, 120.
 ELIAS et ENOCH non permisi sunt hic vivere, quia nemo hic sine peccato potest vivere, xli, 14. Visus forte in paradiso ante ejectionem est Adam, xxxvii, 573, 576. Nec marbo nec senectute deficiunt, v, 432. Elisei status inter jam beatum, et adhuc peregrinantium statum medius, *ibid.* 431. Translatio ejus non probat mortem non esse penam peccati, xli, 42. Elias et Enoch aliquando mortui sunt et memorandi sententia, xxi, 41; xli, 42. Et rediit ad hanc vitam ut mortis debitum solvant, v, 452. Elias curru ignei vector illesus et

intrepidus quadrigis flammigeratis auriga, xxvii, 78. In paradisu[m] docetur Elias esse transvectus, *ibid.* Corvi Elise afferbant panes matris, et carnes meretricis, et libebat aquam de cymario Charab, *ibid.* 79. Per Eliam sanctum, cui elementa famulata sunt, jejuniu[m] probatur utilitas, xxvii, 447.
 Elie adventus ante iudicium, iv, 146. Hoc erit Elias ad secundum adventum, quod Joannes ad primum, xv, 439. Elias docet iudeos amorem elegere spirituum, iv, 147, et Legem intelligere spirituum, *ibid.* Elie animam in Joannem fuisse revolutam quidam heretici opinati sunt, vi, 440. Elias mortuus suscitavit, xxxix, 513. Non duxisse uxorem nec processisse filios creditur, v, 452. Elie sacrificavit extra templum Dei, vi, 398. Cur ad viduum mittitur pascedum, ut beneficium præstetur parenti, xvii, 274; xx, 223, 444. Elise personam gestavit propheticæ, xx, 373.
 ELIÆZER juramentum, predictio de Christo, iii, 345.
 ELIGERE bonum ex Deo est, xxxv, 38, 39. Non eligimus Deum, nisi prius eligamur, xvii, 453. *Vide* ELECTI.
 ELISABETH mater Joannis Baptistæ, xxxii, 291. Elisabeth fuit de filiabus Aaron, vi, 395. Elisabeth lumen accipit, Zacharias obmutescit, xxxii, 291. Elisabeth fide concipiebat, et Zacharias sine fide obmutescit, *ibid.*
 ELISEUS in susceptione pueri typum gessit Domini, xvii, 398. Elisei facta Legi magnificentia et gratie necessitas figurata, xvii, 398; xix, 466.
 Elisei et baculi ejus allegoria, xxxv, 50, 51. Eliseus mortuus suscitavit, xxxix, 513. Elisei calvas a pueri irisâ quid significet, x, 140, 163. Christi resurrectio figuratur per Eliseum, quando ejus ossa suscitaverunt mortuum, xxvii, 229. Eliseus suscitavit filium Sinamitidis representabat Christum, Giezi Moysen, et baculus Elisei legem, *ibid.* 223.
 ELLEBARDARIUM nomen est Deuteronomii, xxiv, 82.
 ELLEBORUM modo cibis, modo venenium, modo medicamentum, xxvii, 534.

ELLIPSIS Grego et Hebræo eloquio familiaris, vi, 73.
 EPIFANES Artianus Augustinum Bonoso et Jasono doctissimis, ut scribit, viris mitibus, putans cum errare, et ab errore volens revocare, xii, 349.
 ELOGIUS, id est, vituperatio, xxi, 350.
 ELOQUENTIA quid, xxxii, 303. Eloquentia vis, vii, 266. Ejus immitas, *ibid.* Eloquentiam de civitate ac de humani generis societate pelendam judicasse nonnulli refert Plato, xxxii, 303. Eloquentiam accusat Cresconius, *ibid.* Eloquentiam accusat Erminio erimatio refertur, *ibid.* 481. Eloquentie defensio, *ibid.* 303. Eloquentia quatenus utilis, *ibid.* Prava disertia, valde sunt noxia, xxxiv, 319. Nullo modo sanis disertie, quod dicitur inæpie, xxxii, 43. Eloquentia cum sapientia in sacris Literis, juncta est, v, 37, et in sacris Literis, *ibid.* 39, 61, 63. Sapientia sine eloquentia parum prodest civitatibus: eloquentia sine sapientia nimium obest, plerumque nunquam prodest, v, 37. Eloquentia et sapienter dicere, quid sit, v, 107. Qui sapienter et eloquenter dicit, vivit autem nequiter; erudit quidem multos, quoniam anime suæ sit inutilis, *ibid.* 104. Eloquentia malus usus quæ, xxxv, 287. Eloquentia non ab hominibus instituta, iv, 501. De fine, officio, et partibus eloquentie agitur in toto libro quarto de Doctrina Christiana auctoribus non immerito dici potest, qui docet, delectat et flebit, v, 80. Eloquentia quæ bene scelerat, non parit fidem, x, 43. Eloquentes multi sunt, qui dum laudant creaturam, obliviscuntur creatorem, xii, 423.
 ELOGIUM parum, etsi multum loqui, xli, 297.
 EROQUIA divinis salubria sunt bene intelligentibus, periculosa his qui ex volunt ad sui cordis perversitatem detorquere, viii, 364.
 EREXIS campis beatorum gaudia significari videntur, ii, 507.
 EMANUS seu EMMANUS. Aperiit oceanum Discipulorum EMANUS non figurative accipienda, v, 449. Dno ex Discipulis Jesu revertentes de castello nomine EMMANUS, xxvii, 303.

xii, 389. Carae spiritalis, xvii, 170. Essai carabolis significans, cur major dicitur, *ibid.* 174. Essai figuram gestavit veteris Synagoga, x, 79; xi, 335. Essai Judaeorum synagogam, Jacob Christianorum, xviii, 203.

ESCA pro cuiusque corporis congruentia vel delectata vel offendi, xxviii, 532, 533. Escis animas inesse crederat Manichei, *ibid.* 271, 274.

ESODAS quo tempore scripti, rii, 490. Magis rerum gestarum scriptor est habitus, quam propheta, *ibid.*

ESSE sensibilis et insensibilis appetunt, et illud conservare, rii, 45. Nemo est qui non velit esse, *ibid.* Non esse a nemine eligitur, xxvii, 370, ne quidem ab ipis qui sibi mortem concessimus, *ibid.* Nihil per divinam Providentiam ad id ut non sit, pervenire permittitur, *ibid.* 352. Nemo vere dicit se male non esse, quam miserum esse, *ibid.* 367. Magnum bonum est ipsum esse, quod et beati et miseri volunt, *ibid.* 368. Quanto amplius esse amatur, tanto amplius via aeterna desideratur, *ibid.* 369. Omnia vera sunt, in quantum sunt, xxv, 161. Omnia quae sunt, jure laudanda sunt, quia bona sunt, xxvii, 369. Omne quod est, in quantum aliqua substantia est, et bonum est, et nomen a Deo esse potest, i, 79. In quantum sumus boni, sumus in quantum mali sumus, minus sumus, iv, 444, 445. Homo est, et se esse novit, et id esse ac nosse diligit, in his tribus non fallitur homo, rii, 43. Esse ad lumen pertinet, non esse ad tenebras, vi, 184.

ESSE nihil est quam unum esse, xxvii, 551. Esse vere, est semper eodem modo, xv, 422. Res quae libet si mutabilis est, non vere est, xv, 424, 424. Id vere est quod incommutabiliter manet, iv, 443; xii, 229; xvii, 212; xxv, 173. Quod vere est, sine initio et sine termino est, xii, 230. Esse verum, esse sincerum, esse germanum non habet, nisi qui non mutatur, xvii, 221. Esse, nomen est incommutabilis, *ibid.*

Esse vere, proprium Dei, xxix, 238. Nomen Dei proprium, xvii, 212, 221. Solus Deus est verum esse, viii, 179. Quo sensu peccatores non habent esse, *ibid.* 178, 179. Ab eo qui vere est, qui

in contrarium pergit, ad non esse pergit, *ibid.* Omnis natura, in quantum natura est, esse cogitur, vii, 184. Quod nulli substantia est, nihil omnino est, ix, 314. Esse, vivere, intelligere, xxvii, 309. Et intelligentia colligitur esse et vivere, *ibid.* Esse aliquid in aliquo, duobus dicitur, xxv, 463.

Esse, pro ordinari, vi, 187.

ESSENTIA quid, rii, 63. Essentia non aliter quam substantia solet intelligi, *ibid.* xxx, 377. Essentia et substantia, id est, quod a praeis natura vocabatur, xxvii, 547. Essentia nulla est contraria Deo, rii, 63. Essentiarum gradus ordinati a Deo, *ibid.*

ESTERNA liber, Scriptura sacra, xxxv, 434. Quo tempore liber Esther scriptus, rii, 490. Esther regina jejuniu suo, ne persecutor tyranni nequitia prevaleret, pacem populi impetravit, xxii, 330.

ESURTENTES iustitiam, xviii, 176. ETRURIA interpretatur Fortis, ix, 477.

ETERNITAS si quid divinum et rectum in doctrinis suis habere poterunt, non improbaverunt Sancti nostri, sed emendaverunt, xxxi, 423, 436.

ETRURIA. Bellum grave Romanorum cum Etruria, rii, 84.

EVANGELISTARUM regum tormenta, xxxii, 512.

EVA prima parens, xxi, 145. Eva quid significet, xxvii, 470, 482. Cur Vita dicta, *ibid.* 477, 478. Eva curiositate peccavit, v, 549, 550. Dedit fructum viro, fortassis etiam cum verbo susorio, *ibid.* 548. Probabilius existimavi non esse mortem quam immoretur secuturam, *ibid.* 550. Eva etsi praecipit divini oblit fuisse, maximam tamen culpam incurere non desisset, *ibid.* 547. Eva meti inerat ante proprie potestatis, et quaedam de se superbia presumptio, *ibid.* 548. Eva quatenus a serpente corrupta, xxv, 444. Eva praevaricator inaccessibilis, v, 547. Eva cur induta palliois tunicis, xii, 402. Eva parturientis dolores ex damnatione culpae, non conditione naturae, xxviii, 519, 520, 522. Eva nomen, viii: magnum est Ecclesiae sacramentum, xxxiv, 237. Eva figura Ecclesiae, xvii, 227, 228. Eva et Ecclesiae forma-

lio simul comparata, xxi, 208. Eva reliquiarum, xxv, 103. Eva nobis interior, caro nostra est, xvii, 373, 374.

EVA quomodo decepta, et quam verisimilem contra Dei praecepta rationem exerxit diabolus, xv, 4. Primo Evam feminam elegit, rem utique fragilem, cui facile suaderet, *ibid.* 5. Eva mulier incauta virus serpentium accepit, *ibid.* 8. Eva persuasa est et persuasum, infecta est et infecti; decepta est et decepti, *ibid.* 9. Eva et Maria comparatio, *ibid.* 163. Angelus malus seduxit Evam, Angelus bonus hortatus est Mariam; Eva creditur ut perderet virum suum; Maria ut uterum suum dignum Dei filio pareret habitaculum, *ibid.* Alia Eva et Maria comparatio, *ibid.* 164, 188, 189, 190. In paradiso tres erant: Adam, Eva et diabolus, *ibid.* 298. Significatur in Adam Christus, in Eva latro conversus, in diabolo latro perditus et damnatus, *ibid.* 298. Eva mater, peccatorum mater, *ibid.* 329. Eva inobediens meruit peccatum; Maria obediens consecuta est gratiam, xxiii, 125, 126.

EVACUARE corpus peccati, quid, xvii, 12.

EVANGELIUM, xi, 389, 424.

EVANGELICA officia ad omnes aetates pertinet, xxi, 235.

EVANGELISTARUM auctoritas, xviii, 242. Quod Evangelistae scripserunt, a Christo scriptum censi debet, xiii, 398, 399. Quia in eis loquebatur spiritus unus, verum est etiam quod dixerit unus, xxi, 208. Evangelistae quo ordine scripserunt, xii, 246, 347. Evangelistae quatuor, quia sunt quatuor partes orbis terrae, xi, 133; xiii, 346, 347. Evangelistae quatuor in quatuor animalibus Apocalypseos intelligitur, xvi, 399. Alii alius aptus in intellexerunt, xxi, 352. Evangelistae sive narrationis veridici scriptum inter se non sunt contraria, xxx, 192. In lexenda Christi generatione, ad invicem non dissentiunt, xviii, 240. Evangelistarum consensus de partitione vestimentorum Christi, xvi, 303. Matthaeus, Marcus et Lucas plura dediderunt praecepta vitandi, quam Ioannes, quare, xii, 269. Evangelistae dicit sunt

culi, vii, 83, 261. Angeli, *ibid.* 88. pedes Domini, x, 328, 329. sagitta, vii; 253. In Angelis ascendentes et descendentes significati, *ibid.* 237. Evangelista proprie vocatur, *ibid.* Philippus diaconus, xv, 389, 391. Evangelista pro Evangelii predicator, xviii, 544, 346.

EVANGELIUM unde dictum, xi, 231. Evangelium et verbum Dei vivum, mendullas animae penetrans, et carnis membra inquirens salubriter profectus cordis inquirens salubriter profectus omnibus nobis, xli, 235. Evangelium Latine bonum nuntius vel bonum annuntio, xvii, 545; xix, 31, 144; xxvii, 237, 243. Evangelium et instrumentum est et Testamentum, xxi, 140. Evangelium non inimicum Legi, quomodo, xxix, 417. Evangelium lex Testamenti Novi, xii, 354. In Evangelio revelatur Novi Testamenti gratia, quae in lege velatur, xii, 425. Evangelium unde et esse ceperit et nominari, secundum Manicheos, xxviii, 336. Unde secundum Catholicos, *ibid.* 242. Evangelium quomodo Faustus didicit, *ibid.* 254. Evangelium legit et laudat Manichei, xvii, 428. Ex eo quae respiciant Manichei, quaedam recipiantur Manichei, quaedam respiciant, xxviii, 427, 429, 460. Quaedam esse falsa dicebant, xviii, 456. Evangelium Apostoli dispensatione diviserunt, charitate junxerunt, viii, 368.

EVANGELIUM auctoritas, xii, 456. In Evangelium non cadit mendacium, xix, 144. Evangelio non crederet Augustinus nisi propter auctoritatem Ecclesiae, xxviii, 185. Paulum non habuisse securitatem Evangelii propehendam, nisi quod erat in Evangelio sententia roboratus, xxxix, 59. Evangelium dissimulata nulla esse credere curatur, donec intelligatur, xvii, 108. Exemplaribus Graecis Evangelium major fides habenda, xiv, 188. Evangelium quomodo Hieronymo translatum, xvii, 253. *Fide in super notam* (1) xxvii, 253. *Fide in super* Evangelium ad calcem ordinatum, xvii, Joannis caeteris supereminet, xxi, 269. Evangelii Joannis exordium quaedam ad sapientiam, quaedam ad scientiam pertinentia complectitur, xxx, 497. Quaedam quo corporis sensu, quaedam

per insaniam fuderunt homicidae, per gratiam liberunt, *viii*, 321; *ix*, 223. Credentes sanguinem bibebunt, quem saviendo fuderunt, *xviii*, 352; 374, 440, 460; *xxi*, 317; *xxiii*, 31.

Eucharistia percipitur, *xxvi*, 51; 398, 397. Vocatur cena Domnica, *xxxviii*, 492. Sacramentum eucharistia qua dispositione suscipiendum, *xv*, 304. Carnem Christi nemo manducabit, nisi prius adoraverit, *x*, 491. Qui manducant carnem Christi, et bibunt sanguinem Christi, cogitent quid manducant, *xx*, 134. Eucharistia sacramentum etsi necesse est visibiliter celebrari, oportet tamen invisibiliter intelligi, *x*, 492. Tunc vite unicuique erit corpus et sanguis Christi, si quod in sacramento visibiliter sumitur, in ipsa veritate spiritaliter manducatur, spiritaliter bibatur, *xx*, 136. Verum Christi corpus et sanguinem in sacramento etiam ipsi accipiunt, *xxx*, 365. Ad altare in Ecclesia positum nulli scelerati possunt accedere, ad altare aliud in caelis non possunt, *xxi*, 305. Corpus Christi manducant heretici sacramento solo, Catholici vero ipsa, *iv*, 107. Christi corpus manducare non vera, et non sacramento tenus, quod sit, *ibid.* 212. Eucharistia corde manducandi carnem Christi proprius piorem, *xviii*, 300.

Eucharistiam percipitur castitas commendatur, *xix*, 135; 137. Nosti quod accedis, quia manducas, quia bibas; imo quod manducas, etiam bibas abstinere te a fornicationibus, *xvii*, 252. Humilitas Christi in Incarnatione, et in altaris sacrificio declarata, *vii*, 312; 318, 327. Nisi esset humilis Christus, nemo manducaretur, nemo liberetur, *vii*, 512. Mensam suam dedit Dominus, passionem suam dedit; ille saturatur, qui imitatur, *vii*, 288, 304; *xvii*, 389. Corpus humilitatis Domini sui manducant etiam divites terre, nemo saturatur usque ad imitationem, sed tamen adorant, *vii*, 289. Et ipsi superbia veniunt ad mensam Christi, accipiunt de corpore ejus; sed adorant tantum, non etiam saturantur, *xx*, 37; 58. Compleverunt pauperes, et saturati sunt, talia passis, quia manducaverunt, *vii*, 301. Nos de cruce Domini pasceimur, quia

corpus ipsius manducamus, *xi*, 47.

Eucharistia bonus vivificat, males mortificat, *xvi*, 53. In eucharistia habet fidelis ubi vivat, habet unde vivat, *xx*, 307. Manduca vitam, bibis vitam; habebis vitam, et integra est vita, *xii*, 126. In corpore et sanguine suo Christus voluit esse salutem nostram, *vii*, 512. Eucharistiae calix inebriat Martyres ad epesanda caelestia, *xxxii*, 65. Judaei de crucifixo Christo tenebrati sunt, nos manducando crucifixum, et bibendo, illuminamur, *vii*, 329. Eucharistia sacramentum pietatis, signum unitatis, *xx*, 307. Mysterium pacis et unitatis nostrae, quod idcirco in pane et vino consecratur, *xx*, 177, 183. Concordia et uno effectus sacramenti corporis Christi, *xv*, 307, 308, 309. Soli illi manducant corpus Christi, qui sunt in compage membrorum ejus, *ix*, 210. Virtus que ut redacti in corpus Christi, effecti membra ejus, sicut quod accipimus, *xvii*, 196. Corporis Christi sacramentum qui accipiunt, non omnes apud eum habituri sunt etiam locum promissionis mensae ejus, *xii*, 309.

EUCARISTIA. Sanguine Christi accepto, ab omnibus gentibus respondetur Amen, *xxviii*, 323. Pretium nostrum accipitur, Amen respondetur, *xii*, 98. Ad pignus Christi quotidie dicit, Amen, *xxi*, 197. Ad mensam Domini accedentes, ibi respondent verba fidei, *xvii*, 248. Qui ad mensam Domini accedentes, ibi respondent verba fidei, ibi fideles vocantur, *ibid.* Fideles il, quibus Christi corpus erogatur, *xvii*, 625. Mysterium vestrum accipitis; ad id quod estis, Amen respondetis, et respondendo subscribitis, *xx*, 434. Audit Corpus Christi, et respondet Amen, etiam membrum corporis Christi; ut verum sit Amen, *ibid.* Vere et realiter presens Christus in eucharistia, *xxii*, 149, 150. Eucharistiae effectus, *ibid.*

Eucharistiae perceptionem ex praedicti oratio Domnica, *xvii*, 320. His verbis *Domite nobis*, etc., laeta facit ad altare decedimus, et corpore se sanguine Domini communicamus, *ibid.* Eucharistia symbolum unitatis, *xvii*, 164. Liturgiae expositio, *ibid.* 165.

Eucharistia panis noster quotidianus, *xviii*, 182, 195, 204, 618. Eucharistiae sumptio quotidiana, *xxxv*, 67; *xxxvii*, 112. Eucharistiam quotidie accipere debent fideles, *xx*, 177. Communicant alii quotidie, alii certis diebus, *xxxviii*, 488. Qui non audet quotidie sumere eucharistiam, et qui non audet ullo die praetermittere, uterque corpus et sanguinem Domini honorat, *ibid.* 489. Contemptum solum vitium, *ibid.* 490. Eucharistiam sumit accipit boni et mali, *xviii*, 516. In ipsa quam multi iudicium sibi manducant et bibunt, *xviii*, 618. Qui manducant indigne, vere manducant, etsi iudicium sibi manducant, *xx*, 394. Quam multos Judas implet Satanas indigne accipientes, *ibid.* 409. Bene esse non potest male accipitur quod bonum est, *ibid.* Non malum est quod datur, sed bonum malo in iudicium datur, *ibid.* Vide SACRAMENTUM.

Si bene vixeris, etiam Christus habebis; si a Christo recesseris, Christus dracois eris, *ix*, 178. Exigitur de manducante quod manducatur, non prohibetur manducare a dispensatore, sed monetur tamen exactorem, *viii*, 369. Cum quis videt alium ad altare accedentem, quem novit indignum, quando inde nihil ipsi timeandum, *xix*, 407, 409. Separatio ab eucharistia intercedente aliquo graviore delicto, *xxxv*, 67; *xxxvii*, 412. Crimina quae a Christi communione separant; *xxxv*, 68. Non perseverantes in vita bona separantur a pane eucharistiae, *xviii*, 205, 214. Separatio ab eucharistia disciplinam populi tenent humiliter amplectenda, *xxi*, 204. Parvula quaedam a nutrice, demouum sceleribus impacta, postea in ecclesia illatam sibi eucharistiam miris motibus respuit, *xxxix*, 239.

Eucharistia ad memoriam Martyrum celebrata, *xxv*, 416. Mensa constructa in loco sepulchri Cypriani, in qua sacrificium Deo offertur, *xxi*, 102. Sanguinem Christi bibit multitudo venerans natalem Cypriani, *ibid.* Ad altare corpus et sanguinem Laurentii diaconi ministravit, *ibid.* 73. Eucharistia olim in manibus populi solita,

xxxiii, 32. Coniunctis manibus accipiebatur, *xxxii*, 152, 153.

Eucharistia. Discipuli primum acceperunt corpus et sanguinem Domini non jejuni, *xxxviii*, 492. Non praecipit Christus quod deinceps ordine sumeretur, ut a Apostolis servaret hunc locum, *ibid.* est unus universae Ecclesiae, *ibid.* 492, 493. Nonnullus delectavit die cruce Domini ad insignierum commemorationem post cibos offerre et accipere, *ibid.* 493. Quid ille sentiat Augustinus, *ibid.* Ex hoc placuit Spiritui sancto, ut in honorem tanti sacramenti, in os Christiani rem tanti sacramenti corpus intret, quam ceteri cibi, *ibid.* 492. Cataplasma ex Eucharistia, *xxxviii*, 414. Sacramenta quae per episcopos manuum afferuntur, ad fidem dicti adducuntur, *xx*, 202. Eucharistiam quomodo conciliant Ophitae, *xxxvii*, 222. Cataphryges, *ibid.* 224. Puzupiani, *ibid.* 224, 225. Manichei, *ibid.* 232.

EUCARISTIAE presbyter per memoriam sancti Stephani a caleno sanatus, *iv*, 250, 251. et suscitatus est, *ibid.*

EUCARISTIA a Thenis falsum esse et iniquum Baptistae haereticorum contemdebatur et a Catholicis pellendum esse, quia non gratiam caelestem sed blasphemiam Trinitatis exprimebat, *xxxii*, 418. *Extra* heretici, *xxxvii*, 230.

EUDEMONES, *ii*, 431. Eudemones non possunt esse medici deo Inter et homines, *ii*, 434.

EUMONIAE astrologus, *iii*, 325, 326.

EVECTIO publicus, *xxv*, 109, 110.

EVERTIONES, *iv*, 380; *xxv*, 109.

EVERTORES, *xxv*, 48; *xi*, 452. Qui solliciti risu sibi ac ludicia spectacula exhiberi volunt eversionibus et erroribus aliorum, *iv*, 380. Evertor, *xi*, 452.

EUCARISTIAE presbyter ad unitatem Christi coarctatus, *xi*, 86.

EUGENIUS ab Ammehera, *xxxii*, 419.

EUGENIUS tyrannus Maximi successor a Theodosio vivus, *ii*, 269.

EUREMERUS, *xiii*, 373. Sacram historiam scripsit, *ii*, 347. Saturnum, Iovem, Neptunum et Plutonium homines fuisse proditi, *xxi*, 372; 373. Eulhemus ab Emilio in Latinam linguam versus est, *ii*, 290; *xiii*, 373.

209. Excommunicatio innocentes ac spirituales homines non ledit, sed probat, *ibid.* 360. Non obest homini, quod ex tabula (Ecclesia) non vult eum recitari huiusmodi ignorantia, si de libro vivorum non eum delet injuncta conscientia, xxxix, 85. Si quisquam fidelium fuerit anathematizatus injuste, et potius obert qui faciet, quam ei qui hanc patietur injuriam, xlii, 377. Excommunicati injuste ut sese gerere debeant, iv, 327, 329. Ut domus universa pro peccato unius anathemate feratur, rationem non invenit, nec facere ausus est Augustinus, xli, 374. Excommunicare laicum, et clericum degradare, xxvi, 152.

EXCURATOR, xxxix, 142.

EXCUSATAM se putat humana superbia, quando ignoratilis, non voluntatis videtur esse quod peccat, xli, 63. Excusatorus se dicit Pelagius malos, quod gratiam bene vivendi non acceperint, *ibid.* 60, 61. Inexcusabilis ostenditur omnis peccator, *ibid.* 61, 62. Eos qui scientes peccant, vocat Scriptura inexcusabiles etiam secundum iudicium superbiae suae, quo multum confidunt de virtute propria voluntatis, *ibid.* 64. Excusantis peccata sua, per circuitum volunt venire ad Deum accusandum, qui nolunt de compendio venire ad Deum placentem, vii, 454. Impii ut se excusent Deum, x, 337 et xii, 148. Excusatio peccati iniqua est a diabolo suggestit, xvii, 339, 414, 415; xxvi, 222. Excusatio in peccatis manifestis, est superbia dambulatorum, lxi, 190. Nolens se esse reum, addit potius ad reatum, xxvi, 222. Non penam removet, sed veniam, *ibid.* Excusationes in peccatis diverse; sicut, fortuna, diaboli, et ipsius Dei, *ibid.* 223. Excusator tunc cum visio triumphat de de diabolo accusator tunc, xvii, 415.

EXCUSATORUM filii, qui, xii, 116.

EXCUMPTIVAE, xxxix, 143.

EXEDRA, xxxlii, 169. Locus de quo episcopus loquebatur ad populum, iv, 236.

EXEMPLIS ratio anteposenda, ii, 41. Exempla magis movent quam praecipia, *ibid.* 69, 70. Fidem infirmorum roborant, xi, 207. Exempla Sanctorum alios accendunt, alios dejiciunt, xii, 349.

Exempla, carbonis desolatorii, xi, 551. Exemplis urgeant ad conversionem, *ibid.* 552, 553. In Ecclesia qui procedunt, exemplam se praebere debent sequentibus, viii, 188. Exemplum bonae imitationis qui proponit, misericordiam praestat majorem, quam qui porrigit ferendi corporis alimentum, xix, 249. Exemplum non sumendum a multis, sed a paucis qui sint iusti, viii, 189, 190. Exemplum pescandi est magnum virum lapsum non accipiendum, viii, 338, 339, 438, 439. Exempla mala non excusant, et quatenus bona non desint, xxi, 311, 312. Exemplo malorum se excusans, querit sibi non patronum ad causam malam, sed comitem ad posam, xii, 474.

EXEMIA, pro xenia, vii, 330.

EXERCITIORUM solemne obsequium, xi, 492. Per triduum in huiusmodi Dominum collaudavimus super sepulcrum defuncti, ac tertio die redemptionis sacramenta obtulimus, xl, 278. In exequiis quid ad spiritum mortuorum perveniat, viii, 382. Exequie magis sunt vivorum solida, quam subsidia mortuorum, ii, 28. Exequia divitum, vii, 343; viii, 383.

EXERCERE. Aliquando Deus per temporalem potentiam damnandorum, exercet disciplinam liberandorum, ix, 468, 469. *Vide TRIULVATUM.*

EXERRERATI, dicit solent abominati, vii, 146.

EXHORTATIO quem ad finem adhibetur, xi, 380. Exhortationis vires ex gratia, xxvi, 350. Exhortatio nihil prodest, nisi revelet ille qui intus est, xv, 301, 302.

EXIPIERE plus ab eo cui plus datur, xli, 62.

EXISTENTIA mentis humanae demonstrat existentiam Dei, xxii, 143, 144.

EXODUS liber secundus Pentateuchi nomen habet Eleosom, xxiv, 82.

EXORCISMUS quid, viii, 143. Exorcismus parvulorum baptismo, ix, 304; xxv, 387; xxxvi, 267; xxxviii, 127. et exultatio in baptismo, xxxvi, 397, 441; xxxvii, 45, 46. Exorcismus inter ritus baptismi, i, 125; xxxiii, 272; xxxiv, 186. Est vetustissimus ritus, xxxiv, 273. Antiquissima Ecclesiae tra-

ditio, *ibid.* 275. Exorcizatur potestas diabolica in baptismo, *ibid.* 212. *Vide BAPTISMUM.* Exorcismus adjurato Christi nomine, xx, 149, 178, 184.

EXORCIZATEUM Ecclesiasticum, xxxii, 510.

EXORBITARE est extra orbitam fieri, xvi, 14, 15.

EXPALMATUS, x, 433. Expalmetur, xvi, 537.

EXPERTERE et illicitum esse quid differat, xxvi, 382. Quando quid expedit, quando non, *ibid.* 386. Quod licet, sed non expedit facere, non legis vinculo, sed libera dilectione cavendum, *ibid.* 387.

EXPERIMENTA corrigant, quem verba non corrigunt, xviii, 221. Experimenti assiduitas paulatim subtrahit admirationis incantamentum, iv, 162, 163.

EXPONARI, xvii, 549.

EXPONERE pro deponere, xxii, 284, 285. Expositio molis, quasi depositio molis, xviii, 614.

EXPURGARE, extra spiritum fieri, xvi, 14.

EXUSUFIATIO in baptismo, xxxiv, 186, 236; xxxv, 387; xxxvi, 207. Exusuffatio parvulorum vetustissimus ritus, xxxiv, 273. et antiquissima Ecclesiae universae et antiquissima traditio, xxxvii, 97, 98, 400, 315. Exusuffatio in baptismo parvulorum ad eruantur de potestate diaboli, *ibid.* 127. Exusuffare imaginem Dei in baptismo non liceret, nisi eruenta esset a potestate tenebrarum, *ibid.* 140. Deo ipsi gravis et insignis fieret injuria, si imagines eius sine peccato exusuffarentur et exorcizarentur, *ibid.* 274.

EXTERIORA non amanda, xii, 351, 352. Exteriora munda esse non possunt illis quibus interiora immunda sunt, *ibid.* 95. De interioribus gaudemus, in exterioribus necessitatem habeamus, xii, 351, 352. Exteriora tanto magis quis mortuar, quanto magis appropinquat Deo; sicut cum ab eo recedit,

omnes vires suas in externa convertit, xxxviii, 300.

EXTIMA. Progredi in extima nihil est aliud, quam intima projicere, id est longe a se facere Deum, xi, 222.

EXTOLLERE. Purum aegrotus homo quod a se est bonum, aegrotus est ut illud quod in se est bonum, aegrotus non se extollat super illum qui nondum habet, ix, 371. *Vide SUPERBIA.*

EXUL duinquam Christianus, xxii, 98. Exilium, si patria amatur, magna poena; si non amatur, peior cordis poena, xx, 578. Exilium sua sponte cordis poena, xxi, 578. Exilium sua sponte quodlibet servi Dei eligunt, xxviii, 263.

EXULARE, extra solum fieri, xvi, 14.

EXULTATIO alia bona, alia mala, x, 441. Exultare Domino pie debes, si vis securus mundo insultare, *ibid.* Exultare in cubilibus suis, est exultare in cordibus suis, xii, 73. Exultatio Sanctorum suis, xii, 73. Exultare in Domino, quia donum Dei est unde exultat, non meritum suum, xiii, 73. Exultatio injustorum in saeculo, ac proinde terminans; justorum in Domino, et permanens, vii, 463.

EXURRO pro expurgare, vi, 23, 24.

EXUSUFFIATIO optimus et piissimus rex, regnavit Romuli temporibus, lxi, 461. Luceo et templa idolorum, et ecclesia destruenda destruendo, Domino servitii, xl, 435. Ezechielis secundum quosdam futurorum causas mortuus erat, et futurorum quinquedecim anni ad vitam illius additi, v, 358, 359.

EZECHIEL, quid et quo tempore prophetauit, lxi, 485. Prophetauit in captivitate Babylonica, ix, 192. Ezechiel de filiis et patribus suis vias separavit ducentibus loquitur, cum sit huiusmodi patris non nocere filiis, xxxvii, 44. Ezechielis prophetiam, cap. xviii, pertinet ad praenuntiationem revelationis Testamenti Novi, *ibid.* 58. In Ezechiel commentaries edit Hieronymus, ix, 320, 321.